Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN VARAPRESIDENTIN MÄÄRÄYS

24 päivänä toukokuuta 2022*

Muutoksenhaku – Väliaikainen oikeussuoja – Institutionaalinen oikeus – Euroopan parlamentin jäsenet – Erioikeudet ja vapaudet – Parlamentin jäsenen parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen – Fumus boni juris – Esittelijän puolueettomuus parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön käsittelyn aikana – Kiireellisyys – Eurooppalainen pidätysmääräys – Kuulutus henkilöistä, joita etsitään kiinniottoa ja luovuttamista varten – Parlamentin jäsenen edustajantoimen harjoittaminen – Intressivertailu

Asiassa C-629/21 P(R),

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan toiseen kohtaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 11.10.2021,

Carles Puigdemont i Casamajó, kotipaikka Waterloo (Belgia),

Antoni Comín i Oliveres, kotipaikka Waterloo, ja

Clara Ponsatí i Obiols, kotipaikka Waterloo,

edustajinaan P. Bekaert ja S. Bekaert, advocaten sekä G. Boye ja J. Costa i Rosselló, abogados,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan parlamentti, asiamiehinään N. Lorenz, N. Görlitz ja J.-C. Puffer,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään S. Centeno Huerta ja A. Gavela Llopis,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN VARAPRESIDENTTI

kuultuaan julkisasiamies M. Szpunaria,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Määräyksen

1 Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliveres sekä Clara Ponsatí i Obiols vaativat valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin 30.7.2021 antaman määräyksen Puigdemont i Casamajó ym. v. parlamentti (T-272/21 R, ei julkaistu; jäljempänä riidanalainen määräys, EU:T:2021:497), jolla hylättiin heidän vaatimuksensa lykätä heidän koskemattomuutensa pidättämistä koskevista pyynnöistä 9.3.2021 tehtyjen Euroopan parlamentin päätösten P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 ja P9_TA(2021)0061 (jäljempänä yhdessä riidanalaiset päätökset) täytäntöönpanoa.

2 Espanjan kuningaskunta vaatii vastavalituksessaan valituksenalaisen määräyksen 43 kohtaan sisältyvien perustelujen poistamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Puitepäätös 2002/584/YOS

3 Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1) johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”Tässä puitepäätöksessä säädetty eurooppalainen pidätysmääräys on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, jota Eurooppa-neuvosto on luonnehtinut unionin oikeudellisen yhteistyön kulmakiveksi, ensimmäinen konkreettinen sovellus rikoslainsäädännön alalla.”

4 Kyseisen puitepäätöksen1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaisella pidätysmääräyksellä tarkoitetaan oikeudellista päätöstä, jonka jäsenvaltio on antanut etsityn henkilön kiinni ottamiseksi ja luovuttamiseksi toisen jäsenvaltion toimesta syytetoimenpiteitä tai vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemista varten.

2. Jäsenvaltiot panevat eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän puitepäätöksen määräysten mukaisesti.”

5 Puitepäätöksen 3 ja 4 artiklassa säädetään eurooppalaisen pidätysmääräyksen ehdottomista kieltäytymisperusteista ja harkinnanvaraisista kieltäytymisperusteista.

6 Saman puitepäätöksen 5 artiklassa määritellään takuut, jotka pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion on annettava erityistapauksissa.

7 Puitepäätöksen 2002/584 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kun etsitty henkilö otetaan kiinni, toimivaltainen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen antaa hänelle kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tiedon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja sen sisällöstä sekä hänen mahdollisuudestaan antaa suostumuksensa siihen, että hänet luovutetaan määräyksen antaneelle oikeusviranomaiselle.”

8 Kyseisen puitepäätöksen 12 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Kun henkilö otetaan kiinni eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella, täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen tekee täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti päätöksen siitä, onko säilössä pitämistä jatkettava. Väliaikainen vapauttaminen on mahdollista milloin hyvänsä täytäntöönpanojäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttaa tarpeellisiksi katsomansa toimenpiteet etsityn henkilön pakenemisen estämiseksi.”

9 Puitepäätöksen 15 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen tekee päätöksen henkilön luovuttamisesta tässä puitepäätöksessä määritetyissä määräajoissa ja siinä määritetyin edellytyksin.”

10 Saman puitepäätöksen 17 artiklan 1–5 kohdan sanamuoto on seuraava:

”1. Eurooppalainen pidätysmääräys käsitellään ja se pannaan täytäntöön kiireellisesti.

2. Jos etsitty henkilö suostuu luovuttamiseen, lopullinen päätös eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta olisi tehtävä 10 päivän kuluttua suostumuksen antamisesta.

3. Muissa tapauksissa lopullinen päätös eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta olisi tehtävä 60 päivän kuluessa etsityn henkilön kiinni ottamisesta.

4. Jos eurooppalaista pidätysmääräystä ei erityistapauksissa voida panna täytäntöön 2 tai 3 kohdan mukaisissa määräajoissa, täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on välittömästi ilmoitettava siitä ja viivästyksen syystä pidätysmääräyksen antaneelle oikeusviranomaiselle. Tällaisessa tapauksessa määräaikoja voidaan jatkaa 30 päivällä.

5. Siihen saakka, kunnes täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen tekee eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevan lopullisen päätöksen, sen on varmistettava, että henkilön tosiasiallisen luovuttamisen aineelliset edellytykset säilyvät.”

Päätös 2007/533/YOS

11 Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 12.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/533/YOS (EUVL 2007, L 205, s. 63) 24 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos jäsenvaltio arvioi, että 26, 32 tai 36 artiklan mukaisesti tehdyn kuulutuksen edellyttämä toimenpide on ristiriidassa sen kansallisen lainsäädännön, sen kansainvälisten velvoitteiden tai sen oleellisten kansallisten etujen kanssa, se voi jälkeenpäin vaatia, että kuulutuksen kohdalle lisätään liputus, josta käy ilmi, että sen alueella ei tämän kuulutuksen johdosta ryhdytä kyseiseen toimenpiteeseen. Liputuksen lisää kuulutuksen tehneen jäsenvaltion Sirene-toimisto.”

12 Kyseisen päätöksen 25 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Puitepäätöstä [2002/584] sovellettaessa pidätyksen estävä liputus lisätään kiinniottoa ja eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella tapahtuvaa luovuttamista koskevaan

kuulutukseen ainoastaan silloin, kun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoon kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltainen oikeusviranomainen on kieltäytynyt panemasta sitä täytäntöön jonkin kieltäytymisperusteen pohjalta ja kun liputuksen lisäämistä on vaadittu.

2. Liputus saadaan kuitenkin myös kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisen oikeusviranomaisen joko yleisenä ohjeena tai erityistapauksessa antamasta kehotuksesta vaatia lisättäväksi kiinniottoa ja luovuttamista koskevaan kuulutukseen, jos on selvää, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta on kieltäydyttävä."

13 Päätöksen 2007/533 26 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Tiedot henkilöistä, joita etsitään kiinniottoa ja eurooppalaisen pidätysmääräyksen tai luovutussopimuksen perusteella tapahtuvaa luovuttamista varten, tallennetaan kuulutuksen antaneen jäsenvaltion oikeusviranomaisen pyynnöstä."

14 Puitepäätöksen 27 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos henkilöä etsitään kiinniottoa ja eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella tapahtuvaa luovuttamista varten, pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion on tallennettava SIS II:een kopio alkuperäisestä eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä."

15 Mainitun päätöksen 30 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jos kiinniottoa ei voida suorittaa, koska pyynnön saanut jäsenvaltio on kieltäytynyt 24 tai 25 artiklassa säädettyjen liputusta koskevien menettelyjen mukaisesti tai koska tutkinta on vielä kesken kiinniottoa ja luovutussopimuksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan kuulutuksen osalta, pyynnön saaneen jäsenvaltion on pidettävä kuulutusta kyseisen henkilön olinpaikkakuulutuksena."

16 Saman päätöksen 31 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tätä puitepäätöstä sovellettaessa 26 artiklan mukaisesti SIS II:een tehdyllä kuulutuksella yhdessä 27 artiklassa tarkoitettujen täydentävien tietojen kanssa on sama vaikutus kuin puitepäätöksen [2002/584] mukaisesti annetulla eurooppalaisella pidätysmääräyksellä."

Asian tausta

17 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen määräyksen 1–20 kohdassa. Se voidaan tätä välitoimimenettelyä varten tiivistää seuraavasti.

18 Puigdemont i Casamajó toimi Generalidad de Cataluñan (Katalonian itsehallintoalueen hallinto) puheenjohtajana ja Comín i Oliveres ja Ponsatí i Obiols toimivat Gobierno autonómico de Cataluñan (Katalonian itsehallintoalueen hallitus) jäseninä itsemääräämisoikeutta koskevan kansanäänestyksen järjestämisestä 6.9.2017 annetun Parlamento de Cataluñan (Katalonian parlamentti) lain 19/2017 (Ley 19/2017 del 2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora referéndum de autodeterminación) (DOGC nro 7449A, 6.9.2017, s. 1) ja oikeudellisesta siirtymäkaudesta ja tasavallan perustamisesta 8.9.2017 annetun Parlamento de Cataluñan lain 20/2017 (Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República) (DOGC nro 7451A, 8.9.2017, s. 1) antamisajankohtana ja näistä kahdesta laista ensin

mainitussa, jonka säännösten täytäntöönpano oli myöhemmin keskeytetty Tribunal Constitucionalin (perustuslakituomioistuin, Espanja) ratkaisulla, säädetyn itsemääräämisoikeudesta järjestetyn kansanäänestyksen ajankohtana 1.10.2017.

19 Kyseisten lakien antamisen ja mainitun kansanäänestyksen järjestämisen johdosta Ministerio fiscal (syyttäjäviranomainen, Espanja), Abogado del Estado (valtion edustaja, Espanja) ja Partido político VOX (VOX-puolue) panivat vireille rikosoikeudenkäynnin useita henkilöitä, muun muassa valittajia, vastaan ja väittivät näiden syyllistyneen rikokseksi ja muun muassa kapinan lietsonnaksi luokiteltaviin tekoihin.

20 Valittajat asettuivat tämän jälkeen ehdolle Euroopan parlamentin vaaleihin. Junta Electoral Central (keskusvaalilautakunta, Espanja) teki 13.6.2019 päätöksen, jolla julistettiin 26.5.2019 pidetyissä vaaleissa Euroopan parlamenttiin valituksi tulleet ehdokkaat, joihin kuuluivat Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres.

21 Keskusvaalilautakunta epäsi 17.6.2019 valittajilta mahdollisuuden Espanjan lainsäädännössä edellytettyyn Espanjan perustuslain noudattamista koskevan valan vannomiseen tai vakuutuksen antamiseen ja antoi Euroopan parlamentille tiedoksi Espanjassa valituiksi tulleiden ehdokkaiden luettelon, jossa ei mainittu Puigdemont i Casamajón ja Comín i Oliveresin nimiä. Parlamentin puhemies ilmoitti heille 27.6.2019, ettei hän voinut kohdella heitä tulevina Euroopan parlamentin jäseninä.

22 Tribunal Supremon (ylin tuomioistuin, Espanja) rikosasioiden jaoston tutkintatuomari antoi 14.10.2019 Puigdemont i Casamajóa koskevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja 4.11.2019 Comín i Oliveresia ja Ponsatí i Obiolsia koskevat eurooppalaiset pidätysmääräykset.

23 Tribunal Supremon toisen jaoston puheenjohtaja toimitti 10.1.2020 Euroopan parlamentille Tribunal Supremon rikosasioiden jaoston tutkintatuomarin samana päivänä antamaan määräykseen perustuvan pyynnön Puigdemont i Casamajón ja Comín i Oliveresin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä.

24 Parlamentti merkitsi 13.1.2020 pidetyssä täysistunnossa 19.12.2019 annetun tuomion Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115) johdosta tiedoksi sen, että Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres olivat tulleet valituiksi vaaleilla parlamentin jäseniksi 2.7.2019 alkaen.

25 Parlamentin varapuhemies ilmoitti 16.1.2020 täysistunnolle Puigdemont i Casamajón ja Comín i Oliveresin koskemattomuuden pidättämistä koskevista pyynnöistä ja siirsi ne asiasta vastaavaan valiokuntaan, joka oli parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta.

26 Tribunal Supremon toisen jaoston puheenjohtaja toimitti 4.2.2020 parlamentille Tribunal Supremon rikosasioiden jaoston tutkintatuomarin samana päivänä antamaan määräykseen perustuvan pyynnön, joka koskee Ponsatí i Obiolsin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä.

27 Parlamentti merkitsi 10.2.2020 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamisen johdosta, joka tapahtui 31.1.2020, tiedoksi sen, että Ponsatí i Obiols oli valittu jäseneksi 1.2.2020 alkaen.

28 Parlamentin varapuhemies ilmoitti 13.2.2020 täysistunnolle Ponsatí i Obiolsin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä ja siirsi sen oikeudellisten asioiden valiokunnan käsiteltäväksi.

29 Sen jälkeen, kun valittajat olivat esittäneet huomautuksensa parlamentille ja kun oikeudellisten asioiden valiokunta oli kuullut heitä, oikeudellisten asioiden valiokunta antoi 23.2.2021 kertomukset A 9-0020/2021, A 9-0021/2021 ja A 9-0022/2021 valittajien koskemattomuuden pidättämistä koskevista pyynnöistä. Riidanalaisilla päätöksillä parlamentti pidätti valittajien Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan (N:o 7) (EUVL 2012, C 326, s. 266; jäljempänä unionin erioikeuksista ja vapauksista tehty pöytäkirja) 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaan perustuvan koskemattomuuden.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

30 Valittajat nostivat 19.5.2021 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa he vaativat riidanalaisten päätösten kumoamista.

31 Valittajat hakivat 26.5.2021 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään erillisellä asiakirjalla välitoimia riidanalaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

32 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti määräsi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 157 artiklan 2 kohdan nojalla 2.6.2019 antamallaan määräyksellä Puigdemont i Casamajó ym. vastaan parlamentti (T-272/21 R, ei julkaistu), että riidanalaisten päätösten täytäntöönpanoa on lykättävä siihen päivään asti, kunnes annetaan määräys, jolla unionin yleisessä tuomioistuimessa vireille pantu välitoimimenettely saatetaan päätökseen.

33 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin 24.6.2021 tekemällä päätöksellä Espanjan kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan parlamentin vaatimuksia.

34 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti hylkäsi valituksenalaisella määräyksellä valittajien välitoimihakemuksen.

35 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi tätä varten kyseisen määräyksen 38 kohdassa, että kiireellisyysedellytyksen täyttyminen oli aiheellista tutkia.

36 Hän totesi valituksenalaisen määräyksen 42 kohdassa tältä osin ensinnäkin, että huomioon oli otettava vain riidanalaisten päätösten objektiiviset vaikutukset, jotka määritetään niiden sisällön perusteella, ja että näiden päätösten väitetty epäselvyys ei riitä osoittamaan, että vahinko, johon valittajat ovat vedonneet, on vakava ja luonteeltaan korjaamaton.

37 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi kyseisen määräyksen 43 kohdassa, etteivät valittajat voineet vedota väitettyyn vaaraan tulla otetuiksi kiinni matkalla, jonka tarkoitus oli osallistua parlamentin istuntoon Strasbourgissa (Ranskassa) tai palata sieltä, koska tällainen matka kuuluu unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan toisessa kohdassa määrätyn koskemattomuuden piiriin, jota valittajat edelleen nauttivat.

38 Kolmanneksi unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti tarkasteli sitä, voitiinko kiireellisyysedellytyksen katsoa täyttyneen yhtäältä sen vuoksi, että valittajat olivat väitetysti vaarassa tulla otetuiksi kiinni välittömästi riidanalaisten päätösten yhteisvaikutuksen vuoksi, ja

toisaalta valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten ja kiinniottoa ja luovuttamista varten etsittävistä henkilöistä tehtyjen kuulutusten (jäljempänä SIS II:een tehdyt kuulutukset) vuoksi.

39 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti korosti valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa, että täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisilla on puitepäätöksen 2002/584 3 ja 4 artiklassa säädetyin edellytyksin muun muassa mahdollisuus kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ja että etsitty henkilö voi olla antamatta suostumustaan luovuttamiseensa, joten täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen tehtävänä on lausua eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta. Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti päätteli tästä, että vahingon, johon valittajat ovat vedonneet, toteutuminen riippuu useiden tekijöiden ilmenemisestä.

40 Valituksenalaisen määräyksen 46 kohdassa unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti totesi, että valittajat eivät olleet osoittaneet, että heidän kiinni ottamisensa tai varsinkaan heidän luovuttamisensa Espanjan viranomaisille olisi ollut ennakoitavissa riittävän korkealla todennäköisyydellä.

41 Hän katsoi tältä osin kyseisen määräyksen 47 kohdassa, etteivät valittajat olleet esittäneet mitään näyttöä siitä, että täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset ja muun muassa heidän asuinjäsenvaltionsa eli Belgian kuningaskunnan viranomaiset aikoisivat panna täytäntöön heitä koskevat eurooppalaiset pidätysmääräykset niin, että väitetty vahinko voisi toteutua riittävällä todennäköisyydellä.

42 Viitattuaan valituksenalaisen määräyksen 48–50 kohdassa siihen, etteivät täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset olleet ryhtyneet toimenpiteisiin riidanalaisten päätösten tekemisen ja Belgian viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti täsmensi kyseisen määräyksen 51 ja 53 kohdassa, että Tribunal Supremo oli esittänyt unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan mukaisen ennakkoratkaisupyynnön, joka oli kirjattu asianumerolla C-158/21 ja jonka johdosta kansallinen menettely oli keskeytetty, kunnes unionin tuomioistuin ratkaisee asian. Hän katsoi tämän perusteella mainitun määräyksen 53 kohdassa, että valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa oli lykätty.

43 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi lisäksi valituksenalaisen määräyksen 55 kohdassa, että valittajat eivät olleet esittäneet mitään seikkaa, joka olisi kyseenalaistanut toteamuksen, jonka mukaan kyseistä täytäntöönpanoa oli lykätty, ja että tähän toteamukseen ei ollut vaikutusta erityisesti sillä seikalla, että Espanjan kuningaskunta ei ollut poistanut SIS II:een tehtyjä kuulutuksia.

44 Kaiken edellä esitetyn perusteella unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi valituksenalaisen määräyksen 58 kohdassa, etteivät valittajat olleet osoittaneet kiireellisyysedellytyksen täyttyneen, koska valittajien esiin tuoman vakavan ja korjaamattoman vahingon ei voitu siinä vaiheessa katsoa olevan varma tai riittävällä todennäköisyydellä toteen näytetty.

Asianosaisten vaatimukset

Valituksessa esitetyt vaatimukset

45 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen määräyksen

– lykkää riidanalaisten päätösten täytäntöönpanoa siihen asti, kunnes asiassa T-272/21 on annettu ratkaisu

– toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja

– päättää oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

46 Parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajat korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä välitoimimenettelystä ja muutoksenhakumenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

47 Espanjan kuningaskunta vaatii, että unionin tuomioistuin

– toteaa, että valitus on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee valituksenalaisen määräyksen jälkeisiä tosiseikkoja tai kun siinä vaaditaan aiheetonta uudelleentarkastelua

– hylkää valituksen ja korvaa valituksenalaisen määräyksen 43 kohdassa ja 52 kohdan ensimmäisessä virkkeessä olevat perustelut

– toissijaisesti hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vastavalituksessa esitetyt vaatimukset

48 Espanjan kuningaskunta vaatii vastavalituksessaan, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen määräyksen 43 kohdassa esitetyt perustelut.

49 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

– jättää vastavalituksen tutkimatta

– toissijaisesti hylkää valituksen ja

– velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

50 Parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin

– jättää vastavalituksen tutkimatta ja

– velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valitus

51 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, jotka koskevat oikeudellisia virheitä, jotka unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti väitetysti teki yhtäältä jättäessään ottamatta huomioon, että vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa saattoi aiheutua ennen kuin valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanosta tehdään lopullinen päätös, ja toisaalta toteamalla, ettei väitetty vahinko ollut riittävän todennäköinen.

52 Espanjan kuningaskunta ja parlamentti vaativat lisäksi, että unionin tuomioistuin korvaa unionin yleisen tuomioistuimen perustelut omilla perusteluillaan.

Tutkittavaksi ottaminen

Lausumat

53 Espanjan kuningaskunta kiistää aluksi valituksen tutkittavaksi ottamisen.

54 Se väittää tältä osin ensimmäiseksi, että valittajat vetoavat valituksenalaisen määräyksen antamisen jälkeisiin tosiseikkoihin, joihin ei voida pätevästi vedota tämän valituksen yhteydessä. Toiseksi se väittää, että valittajien vaatimukset ylittävät välitoimimenettelyn kohteen siltä osin kuin niissä vaaditaan heitä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanon lykkäämistä. Kolmanneksi Espanjan kuningaskunta katsoo, että tietyillä valittajien väitteillä pyritään kyseenalaistamaan unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin tosiseikoista tekemiä arviointeja. Neljänneksi se katsoo, että siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen määräyksen, sen on palautettava asia unionin yleiseen tuomioistuimeen siltä osin kuin tämä on tutkinut vain yhden niistä kolmesta edellytyksestä, jotka välitoimien määräämiselle on asetettu.

Arviointi

55 Ensimmäiseksi on todettava, että Espanjan kuningaskunnan väitteet, jotka koskevat vetoamista valituksenalaisen määräyksen jälkeisiin tosiseikkoihin ja unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin tosiseikoista suorittamien arviointien kiistämistä, eivät kohdistu koko valitukseen vaan ainoastaan tiettyihin sen tueksi esitettyihin argumentteihin.

56 Näin ollen näillä Espanjan kuningaskunnan väitteillä ei joka tapauksessa voida perustella käsiteltävänä olevan valituksen tutkimatta jättämistä kokonaisuudessaan.

57 Toiseksi on niin, että koska valituksessa esitetyillä vaatimuksilla pyritään vain valituksenalaisen määräyksen kumoamiseen ja tarvittaessa riidanalaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämiseen, ei voida katsoa, että sillä pyrittäisiin siihen, että unionin tuomioistuin lykkää valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa.

58 Kolmanneksi on niin, että vaikka katsotaan, kuten Espanjan kuningaskunta väittää, että käsiteltävänä oleva asia ei ole ratkaisukelpoinen, mikäli valituksenalainen määräys kumotaan, tämä merkitsisi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti sitä, että asia olisi tässä tapauksessa palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen. Tämä seikka ei sitä vastoin voi johtaa siihen, että valittajien tekemä valitus jätetään tutkimatta.

59 Näin ollen valitusta ei tule jättää kokonaisuudessaan tutkimatta.

Ensimmäinen valitusperuste

Lausumat

60 Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti teki oikeudellisen virheen, kun hän jätti ottamatta huomioon, että vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa saattoi aiheutua ennen heitä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa koskevaa lopullista päätöstä.

61 Valittajat väittävät näin ollen ensisijaisesti, että useat valituksenalaisen määräyksen kohdat perustuvat olettamaan, jonka mukaan ainoastaan valittajien luovuttaminen Espanjan kuningaskuntaan aiheuttaisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

62 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti otti siten heidän mukaansa valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa huomioon vain vahingon, joka voi aiheutua siitä, että valittajat luovutetaan Espanjan viranomaisille. Vakava ja korjaamaton vahinko aiheutuu nimittäin jo siinä tapauksessa, että valittajat otetaan kiinni ja heidät pidetään säilössä, myös rajoitetun ajan, etenkin, kun tällainen vaara on olemassa jokaisen jäsenvaltion alueelle siirtymisen yhteydessä. Valittajat voidaan ottaa kiinni heitä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa varten tai SIS II:een tehtyjen kuulutusten perusteella. Lisäksi täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi myöhemmin määrätä, että heidän säilössä pitämistä on jatkettava puitepäätöksen 2002/584 12 artiklan nojalla. Se, että Puigdemont i Casamajó otettiin kiinni ja että häntä pidettiin säilössä Sardiniassa (Italia) 23.9.2021, osoittaa valittajien mukaan, että heidän väitteensä oli perusteltu.

63 Valituksenalaisen määräyksen 47-49, 56 ja 57 kohta perustuvat valittajien mukaan myös olettamaan, jonka mukaan heidän kiinni ottamisestaan ei voi muodostua vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Samalla tavoin kyseisen määräyksen 60 kohdassa tällaista kiinni ottamista kuvataan esimerkkinä tilanteesta, jossa väitetty vahinko voi ilmetä, eikä tilanteena, jossa tämä vahinko on jo tapahtunut.

64 Toissijaisesti valittajat väittävät, että valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa puitepäätöksestä 2002/584 tehdyt toteamukset eivät ole omiaan osoittamaan, että valittajien mahdollisesta kiinni ottamisesta aiheutuva vahinko riippui useista tekijöistä.

65 Parlamentti ja Espanjan kuningaskunta vaativat, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

66 Parlamentti väittää aluksi, että tämä valitusperuste perustuu osittain väitteille, jotka on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, että ne perustuvat valituksenalaisen määräyksen antamisen jälkeisiin tosiseikkoihin, tai sen vuoksi, että niillä pyritään kiistämään unionin yleisen tuomioistuimen

varapresidentin tosiseikoista tekemät arvioinnit. Espanjan kuningaskunta väittää myös, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin riitautetut arvioinnit liittyvät todisteiden arviointiin.

67 Lisäksi ensimmäinen valitusperuste perustuu valituksenalaisen määräyksen virheelliseen tulkintaan, koska unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti ei ottanut parlamentin mukaan kantaa siihen, oliko valittajien kiinni ottamista tai heidän luovuttamistaan Espanjan viranomaisille pidettävä ”vakavana ja korjaamattomana vahinkona”. Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi lisäksi perustellusti, että valittajien väittämän vahingon toteutuminen riippui useista tekijöistä. Riidanalaiset päätökset eivät nimittäin ole tämän vahingon ratkaiseva syy.

68 Espanjan kuningaskunta ehdottaa, että valituksenalaisen määräyksen 45 kohtaa tulkittaisiin siten, että siinä katsotaan, etteivät riidanalaiset päätökset ole ratkaiseva syy vahinkoon, johon valittajat ovat vedonneet. Tämä vahinko on sen mukaan todellisuudessa seurausta heidän päätöksestään paeta Espanjasta ja välttyä tämän päätöksen seurauksena toteutetuilta kansallisilta toimenpiteiltä.

Arviointi

69 Aluksi on tutkittava parlamentin ja Espanjan kuningaskunnan väitteet, joiden mukaan ensimmäistä valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi.

70 Yhtäältä on muistutettava, että SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeudellisten kysymysten osalta. Näin ollen ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston ja arvioimaan sitä ja selvitysaineistoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että nämä tosiseikat ja selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston ja selvitysaineiston arviointi ei siis ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin (ks. analogisesti määräys 30.11.2021, tuomio 28.5.2020, Land Rheinland-Pfalz v. Deutsche Lufthansa, C-466/21 P-R, ei julkaistu, EU:C:2021:972, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

71 Käsiteltävässä asiassa valittajien ensimmäisen valitusperusteensa tueksi ensisijaisesti esittämillä perusteluilla pyritään osoittamaan, että valituksenalaisessa määräyksessä on virhe tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa siltä osin kuin unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti väitetysti katsoi, että valittajien mahdollinen kiinni ottaminen ei merkitse vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Valittajat väittävät toissijaisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti erehtyi puitepäätöksen 2002/584 virheellisen tulkinnan vuoksi siltä osin, mitä vaikutuksia tällä puitepäätöksellä on heitä koskevan kaltaiseen eurooppalaiseen pidätysmääräykseen.

72 Tästä seuraa, että väite, jonka mukaan ensimmäinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sillä pyritään kyseenalaistamaan unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin suorittamia tosiseikkojen arviointeja, on hylättävä.

73 Toisaalta unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että koska unionin tuomioistuimen toimivalta muutoksenhakuasioissa rajoittuu sen oikeudellisen ratkaisun arviointiin, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt sille esitetyistä perusteista ja perusteluista, asianosainen ei voi esittää ensimmäistä kertaa unionin tuomioistuimessa perusteita

tai perusteluja, joihin hän ei ole vedonnut unionin yleisessä tuomioistuimessa (määräys 17.12.2020, Anglo Austrian AAB ja Belegging-Maatschappij ”Far-East” v. EKP, C-207/20 P(R), ei julkaistu, EU:C:2020:1057, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Näin ollen valittajat eivät voi pätevästi vedota unionin tuomioistuimessa perusteluihin, jotka perustuvat valituksenalaisen määräyksen antamisen jälkeisiin seikkoihin. Näin ollen perustelu, jonka mukaan Puigdemont i Casamajón kiinni ottaminen ja säilössä pitäminen Sardiniassa osoittavat, että riski, jolle kantajat ovat altistuneet, on todellinen, on jätettävä tutkimatta.

75 Ensimmäisen valitusperusteen aineellisesta arvioinnista on muistutettava, että – toisin kuten unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti on valituksenalaisen määräyksen 39 ja 40 kohdassa korostanut, – välitoimimenettelyn tarkoituksena on turvata tulevan lopullisen ratkaisun täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukot unionin tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältytään siltä, että väliaikaista suojaa pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Tämän asianosaisen on näytettävä toteen, ettei se voi odottaa pääasian ratkaisua joutumatta kärsimään tällaista vahinkoa. Vaikka pitää paikkansa, että tämän vahingon olemassaolon osoittamiseksi ei ole tarpeen vaatia, että vahingon syntyminen ja välitön uhka on näytetty toteen ehdottoman varmasti, ja että on riittävää, että kyseinen vahinko on riittävällä todennäköisyydellä ennakoitavissa, välitoimia hakeneen asianosaisen on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että tällainen vahinko on odotettavissa (unionin tuomioistuimen varapuheenjohtajan määräys 16.7.2021, Symrise v. ECHA, C-282/21 P(R), ei julkaistu, EU:C:2021:631, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

76 Kiireellisyysedellytyksen täyttymistä arvioidakseen unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti totesi valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa, että ”vahingon, johon valittajat ovat vedonneet”, toteutuminen riippuu lukuisista tekijöistä.

77 Kyseisen määräyksen 41 kohdasta ilmenee nimenomaisesti, että valittajien mukaan vahinko, johon he vetosivat unionin yleisessä tuomioistuimessa, johtui siitä, että he olivat vaarassa tulla otetuiksi kiinni ja luovutetuiksi Espanjan viranomaisille. Lisäksi kyseisen määräyksen 44 kohdassa esitetään valittajien tästä vahingosta esittämät väitteet siten, että niiden perustana on se seikka, ettei heidän välittömän kiinni ottamisensa mahdollisuutta voitu sulkea pois.

78 Tässä asiayhteydessä saman määräyksen 45 kohta on ymmärrettävä siten, että siinä vahvistetaan, että valittajien kiinni ottaminen ja luovuttaminen Espanjan viranomaisille edellytti useita tekijöitä yhdessä.

79 Tällaisen toteamuksen tehdessään unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti ei siis mitenkään sulkenut pois sitä, että valittajien mahdollinen kiinni ottaminen voisi aiheuttaa heille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

80 Tästä seuraa, että siltä osin kuin ensimmäisen valitusperusteen tueksi ensisijaisesti esitetyt perustelut koskevat valituksenalaisen määräyksen 45 kohtaa, ne perustuvat kyseisestä määräyksestä tehtyyn virheelliseen tulkintaan, ja ne on tästä syystä hylättävä.

81 Sama pätee siltä osin kuin nämä perustelut koskevat kyseisen määräyksen 47-49, 56 ja 57 kohtaa, koska määräyksen 46 kohdasta ilmenee, että näiden kohtien tarkoituksena on erityisesti osoittaa, etteivät valittajat ole osoittaneet, että heidän kiinni ottamisensa oli ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä.

82 Sitä vastoin valituksenalaisen määräyksen 60 kohta on ristiriidassa sen 44–58 kohdassa esitetyn päätelmän kanssa, koska siinä esitetään valittajien mahdollinen kiinni ottaminen seikkana, joka ei osoita, että vahinko, johon he ovat vedonneet, on toteutunut, vaan joka ainoastaan osoittaa, että tämän vahingon toteutuminen on riittävän todennäköistä.

83 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin täten tekemää virhettä on kuitenkin pidettävä merkityksettömänä. Valituksenalaisen määräyksen 60 kohta on nimittäin luonteeltaan ylimääräinen, koska siinä ei esitetä perusteluita kyseisen määräyksen 59 kohdassa esitetylle ratkaisulle hylätä välitoimihakemus vaan vain muistutetaan valittajia siitä, että kyseinen ratkaisu ei vaikuta heidän mahdollisuuteensa esittää uusiin tosiseikkoihin perustuva uusi välitoimihakemus.

84 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen tueksi ensisijaisesti esitetyt perustelut on osittain hylättävä perusteettomina ja osittain tehottomina.

85 Tämän valitusperusteen tueksi toissijaisesti esitetyistä perusteluista on todettava, että todetakseen valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa, että vahingon, johon valittajat ovat vedonneet, toteutuminen riippuu useiden tekijöiden ilmenemisestä, unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti tukeutui yhtäältä täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisille kuuluvaan toimivaltaan kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ja toisaalta siihen, että etsityn henkilön luovuttaminen edellyttää näiden viranomaisten tekemää päätöstä siinä tapauksessa, että kyseinen henkilö ei suostu luovuttamiseensa.

86 Koska valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa viitataan siten yksinomaan tiettyihin puitepäätöksessä 2002/584 säädettyihin mekanismeihin, sitä ei voida – toisin kuin parlamentti ja Espanjan kuningaskunta väittävät – ymmärtää siten, että siinä todetaan, että vahingon, johon valittajat ovat vedonneet, ratkaiseva syy on kyseisen jäsenvaltion toteuttamat kansalliset toimenpiteet, eivätkä riidanalaiset päätökset.

87 Tämän määräyksen 78 kohdasta ilmenee päinvastoin, että valituksenalaisen määräyksen 45 kohtaa on tulkittava siten, että siinä todetaan muun muassa, että siinä mainitut puitepäätöksessä 2002/584 säädetyt mekanismit merkitsevät sitä, että valittajien kiinni ottaminen riippuu muista tekijöistä kuin siitä, että heidän parlamentaarinen koskemattomuutensa pidätetään riidanalaisten päätösten johdosta.

88 Kyseisen puitepäätöksen 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee kuitenkin, että eurooppalainen pidätysmääräys on oikeudellinen päätös, jonka jäsenvaltio on antanut etsityn henkilön ”kiinni ottamiseksi ja luovuttamiseksi” toisen jäsenvaltion toimesta.

89 Lisäksi mainitun puitepäätöksen 11 artiklan 1 kohdasta ja 17 artiklan 3 kohdasta ilmenee, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanomenettely seuraa tavallisesti sitä, kun täytäntöönpanojäsenvaltion viranomaiset ovat ottaneet etsityn henkilön kiinni.

90 Tätä tulkintaa tukee saman puitepäätöksen 12 artiklassa vahvistettu sääntö, jonka mukaan silloin, kun henkilö otetaan kiinni eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla, täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen tekee päätöksen siitä, onko ”säilössä pitämistä jatkettava”.

91 Puitepäätöksen 2002/584 12 artiklasta ja 17 artiklan 5 kohdasta ilmenee lisäksi, että kun täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen päättää lopettaa etsityn henkilön säilössä pitämisen, sen on liitettävä kyseisen henkilön väliaikaiseen vapauttamiseen kaikki toimenpiteet, jotka se arvioi tarpeelliseksi hänen pakenemisensa estämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tarvittavat aineelliset edellytykset henkilön tosiasialliselle luovuttamiselle täyttyvät edelleen niin kauan kuin lopullista päätöstä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei ole tehty (tuomio 16.7.2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2014:474, 63 kohta).

92 Luovuttamispäätös, johon valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa viitataan, tehdään puitepäätöksen 2002/584 15 ja 17 artiklan mukaisesti puolestaan mainitun pidätysmääräyksen täytäntöönpanomenettelyn päätteeksi eli sen jälkeen, kun etsitty henkilö on otettu kiinni ja kun on tehty päätökset hänen säilössä pitämisensä jatkamisesta tai hänen väliaikaisesta vapauttamisestaan.

93 Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten kyseisessä 45 kohdassa tarkoitettujen toimivaltuuksien perusteella voitiin todeta, että valittajien pidättäminen riippui useiden tekijöiden ilmenemisestä.

94 Ensimmäinen valitusperuste on siis hyväksyttävä siltä osin kuin se liittyy valituksenalaisen määräyksen 45 kohtaan.

95 Koska valituksenalaisen määräyksen 46–57 kohdassa olevilla perusteluilla voidaan kuitenkin perustella myös kyseisen määräyksen määräysosa, määräyksen 45 kohdassa olevan oikeudellisen virheen toteaminen ei yksin merkitse, että kyseinen määräys on kumottava. Tästä seuraa, että toinen valitusperuste on aiheellista tutkia.

Toinen valitusperuste

Lausumat

96 Toisessa valitusperusteessa on viisi osaa. Aluksi on tutkittava yhdessä sen kolme ensimmäistä osaa.

97 Valittajat väittävät toisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että SIS II:een tehdyt kuulutukset riittivät sen toteamiseen, että he olivat todellisessa vaarassa tulla kiinni otetuiksi ja kärsiä tästä syystä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Valittajat katsovat, että koska jäsenvaltioiden poliisiviranomaiset eivät ole päätöksen 2007/533 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti lisänneet liputusta kyseessä oleviin SIS II:een tehtyihin kuulutuksiin, ne tulevat suorittamaan kiinni ottamisen. Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti teki siis oikeudellisen virheen, kun hän katsoi valituksenalaisen määräyksen 55 kohdassa, ettei SIS II:een tehdyillä kuulutuksilla ollut asian kannalta merkitystä.

98 Valittajat vetoavat toisen valitusperusteen toisessa osassa siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti edellytti liian korkeaa näytön tasoa vaatiessaan, että heidän oli esitettävä näyttöä jäsenvaltioiden aikomuksesta ottaa heidät kiinni, vaikka oli osoitettu, että SIS II:een oli tehty heitä koskeva kuulutus. Ainoa ”toimenpide”, johon jäsenvaltiot voisivat nimittäin ryhtyä näiden kuulutusten täytäntöönpanemiseksi, olisi nimenomaan valittajien kiinni ottaminen.

99 Toisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittajat väittävät, että se, että heitä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa on lykätty, ei kyseenalaista väitetyn vahingon aiheutumisen vaaran todennäköisyyttä. Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti tukeutui heidän mukaansa siihen, mitä Espanjan viranomaisten pitäisi tehdä, vaikka hänen olisi pitänyt tukeutua siihen, mitä nämä viranomaiset tosiasiallisesti ovat tehneet. Vaikka kyseisten viranomaisten olisi pitänyt keskeyttää SIS II:een tehdyt kuulutukset, se, että nämä kuulutukset olivat edelleen aktiivisia, riittää valittajien mukaan osoittamaan väitetyn vahingon toteutumisen todennäköisyyden. Tribunal Supremon tutkintatuomarin Italian ja Ranskan viranomaisille antamat tiedot vahvistavat tämän arvion.

100 Parlamentti ja Espanjan kuningaskunta vaativat, että toisen valitusperusteen kolme ensimmäistä osaa on hylättävä.

101 Parlamentti katsoo, että tämän valitusperusteen kolme ensimmäistä osaa on jätettävä tutkimatta ainakin osittain, koska niissä pyritään vain siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, koska niissä kyseenalaistetaan unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin tekemiä tosiseikkoja koskevia arviointeja ja koska ne perustuvat tosiseikkoihin, joita ei ole esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa. Lisäksi kyseisen valitusperusteen ensimmäisessä ja kolmannessa osassa ei myöskään viitata valituksenalaisen määräyksen kohtiin, joihin ne liittyvät.

102 Espanjan kuningaskunta väittää, että kantajat eivät tukeutuneet välitoimihakemuksessaan SIS II:een tehtyihin kuulutuksiin tai tarpeeseen ottaa huomioon vaara siitä, että heidät otetaan kiinni muussa jäsenvaltiossa kuin Belgian kuningaskunnassa, Espanjan kuningaskunnassa tai Ranskan tasavallassa. Se katsoo näin ollen, että näihin kuulutuksiin tai tähän vaaraan perustuvat väitteet on tästä syystä jätettävä tutkimatta. Sama ratkaisu on omaksuttava niiden väitteiden osalta, jotka perustuvat Tribunal Supremon tutkintatuomarin tiedonantoihin ja joihin kantajat vetoavat.

103 Espanjan kuningaskunta väittää lisäksi, että säännöillä, joihin valittajat vetoavat, ei voida horjuttaa unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin toteamusta, jonka mukaan se, että Belgian viranomaiset lykkäävät valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa, mahdollistaa sen vaaran poissulkemisen, että heidät luovutetaan Espanjan viranomaisille.

104 Parlamentti ja Espanjan kuningaskunta katsovat lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti ei soveltanut liian tiukkaa näyttöä koskevaa vaatimusta ja että hän päinvastoin tyytyi soveltamaan unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan väitetyn vahingon on oltava ennakoitavissa riittävällä todennäköisyydellä.

105 Parlamentti väittää joka tapauksessa, että toisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa ovat tehottomia, koska valittajat eivät kiistä unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin näkemyksiä Espanjassa käydyn rikosoikeudellisen menettelyn lykkäämisestä, vaikka nämä seikat riittävät perusteeksi välitoimihakemuksen hylkäämiselle.

Arviointi

106 Parlamentin ja Espanjan kuningaskunnan väitteistä, joiden mukaan toisen valitusperusteen kolmea ensimmäistä osaa ei voida ottaa tutkittavaksi, on ensinnäkin muistutettava, että SEUT 256 artiklan 1 kohdan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion tai määräyksen kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi, tai muuten kyseinen valitus tai peruste jätetään tutkimatta. Tätä edellytystä ei täytä sellainen valitus, jossa ilman, että siinä esitettäisiin perusteluita, joilla erityisesti pyrittäisiin osoittamaan valituksenalaisen tuomion tai määräyksen oikeudellinen virhe, vain toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut. Tällaisella valituksella pyritään tosiasiassa vain siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan (määräys 10.1.2018, komissio v. RW, C-442/17 P(R), ei julkaistu, EU:C:2018:6, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

107 Käsiteltävässä asiassa valittajat ovat yksilöineet toisen valitusperusteen kolmessa ensimmäisessä osassa useita virheitä, jotka heidän mukaansa rasittavat valituksenalaista määräystä, ja he esittävät joukon oikeudellisia perusteluita, joilla pyritään osoittamaan näiden virheiden paikkansapitävyys. Tästä seuraa, että näillä kolmella ensimmäisellä osalla ei voida katsoa pyrittävän siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty välitoimihakemus vain tutkittaisiin uudelleen.

108 On myös hylättävä parlamentin väite, jonka mukaan toisen valitusperusteen ensimmäinen ja kolmas osa on jätettävä tutkimatta, koska niissä ei viitata valituksenalaisen määräyksen täsmällisiin kohtiin.

109 Yhtäältä valituksesta ilmenee yksiselitteisesti, että toisen valitusperusteen ensimmäisellä osalla kyseenalaistetaan valituksenalaisen määräyksen 46–57 kohdassa esitetty unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin arviointi, jonka mukaan vahinko, johon valittajat ovat vedonneet, ei ollut ennakoitavissa riittävällä todennäköisyydellä, vaikka valittajista oli tehty kuulutus SIS II:een.

110 Toisaalta valituksesta ilmenee selvästi, että toisen valitusperusteen kolmas osa liittyy valituksenalaisen määräyksen 52–56 kohtaan, joissa unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti esitti selvityksen vaikutuksista, joita Espanjassa vireille pannun rikosoikeudellisen menettelyn keskeyttämisestä on katsottava aiheutuvan.

111 Toiseksi on niin, että vaikka unionin tuomioistuin ei voi, kuten tämän määräyksen 70 kohdassa on muistutettu, valitusta tutkiessaan kyseenalaistaa unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikoista ja selvitysaineistosta tekemää arviointia, toisen valitusperusteen kolmen ensimmäisen osan ei voida katsoa pyrkivän kyseenalaistamaan tällaista arviointia.

112 Valittajat arvostelevat yhtäältä tämän valitusperusteen ensimmäisessä ja kolmannessa osassa sitä, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti sovelsi vaatimusta, joka liittyy väitetyn vahingon riittävään todennäköisyyteen asian kiireellisyyden osoittamiseksi. Tällaisen väitteen, jolla ei kyseenalaisteta valituksenalaisessa määräyksessä vahvistettuja tosiseikkoja, on katsottava

koskevan näiden tosiseikkojen oikeudellista luonnehdintaa niiden kriteerien valossa, jotka koskevat kiireellisyyden käsitteen soveltamista välitoimimenettelyissä (ks. analogisesti, määräys 29.3.2012, Golnisch v. parlamentti, C-569/11 P(R), ei julkaistu, EU:C:2012:199, 27 kohta).

113 Toisaalta toisen valitusperusteen toisella osalla pyritään riitauttamaan näytön taso, jota valittajilta edellytettiin sen osoittamiseksi, että vahinko, johon he ovat vedonneet, on riittävän todennäköinen. Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että näyttöön sovellettavien sääntöjen väitetty rikkominen on oikeuskysymys, joka voidaan tutkia muutoksenhakuvaiheessa (tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

114 Kolmanneksi tämän määräyksen 73 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että asianosainen ei voi esittää ensimmäistä kertaa unionin tuomioistuimessa perusteita tai perusteluja, joita hän ei ole esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa.

115 Näin ollen asianosaisten perustelut, jotka perustuvat Puigdemont i Casamajón kiinni ottamiseen ja säilössä pitämiseen Sardiniassa sekä tämän määräyksen 99 kohdassa mainittuihin Tribunal Supremon tutkintatuomarin antamiin tietoihin, on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin niitä ei ole esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa.

116 Sitä vastoin ei voida katsoa, että perustelut, jotka koskevat SIS II:een tehtyjä kuulutuksia ja tarvetta ottaa huomioon vaara siitä, että valittajat otetaan kiinni muussa jäsenvaltiossa kuin Belgian kuningaskunnassa, Espanjan kuningaskunnassa tai Ranskan tasavallassa, esitettiin ensimmäisen kerran unionin tuomioistuimessa. Välitoimihakemuksessaan kantajat nimittäin vetosivat useaan otteeseen SIS II:een tehtyjen kuulutusten ennakoitavissa oleviin vaikutuksiin, ja he mainitsivat kahdesti vaaran tulla otetuiksi kiinni minkä hyvänsä unionin jäsenvaltion viranomaisten toimesta. Tämän vaaran toteutumisen todellisuus oli lisäksi esitetty yksityiskohtaisemmin huomautuksissa, joita valittajat esittivät ensimmäisessä oikeusasteessa Espanjan kuningaskunnan väliintulokirjelmästä.

117 Näin ollen on arvioitava, ovatko toisen valitusperusteen kolme ensimmäistä osaa perusteltuja.

118 Valituksenalaisen määräyksen 46–57 kohdasta ilmenee, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi, etteivät valittajia koskevat eurooppalaiset pidätysmääräykset ja SIS II:een tehdyt kuulutukset riittäneet osoittamaan, että valittajien pidättäminen oli ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä.

119 Erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi valituksenalaisen määräyksen 55 kohdassa, tutkittuaan toimenpiteet, joita Belgian viranomaiset olivat toteuttaneet valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten johdosta, ja katsottuaan, että kyseisten eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa oli lykätty, että se valittajien esittämä seikka, että Espanjan kuningaskunta ei ollut poistanut SIS II:een tehtyjä kuulutuksia, ei ollut omiaan osoittamaan, ettei kyseessä olevaa rikosoikeudellista menettelyä ollut lykätty.

120 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi erityisesti näiden arviointien perusteella kyseisen määräyksen 58 kohdassa, että vahinkoa, johon valittajat olivat vedonneet, ei voitu luonnehtia varmaksi tai riittävällä todennäköisyydellä toteen näytetyksi ja että valittajat eivät näin ollen olleet kyenneet osoittamaan, että kiireellisyysedellytys täyttyi.

121 Kuten valittajat väittävät, se, että SIS II:ssa on kuulutuksia henkilöistä, joita etsitään kiinniottoa ja luovuttamista varten, merkitsee lähtökohtaisesti itsessään velvollisuutta ottaa kiinni henkilöt, joita tällaiset ilmoitukset koskevat.

122 Päätöksen 2007/533 31 artiklan 1 kohdasta, joka koskee tällaiseen kuulutukseen perustuvan toimenpiteen toteuttamista, luettuna yhdessä kyseisen päätöksen 27 artiklan kanssa, nimittäin ilmenee, että tällaisella kuulutuksella, johon liitetään jäljennös eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä, johon se perustuu, on sama vaikutus kuin puitepäätöksen 2002/584, silloin kun sitä sovelletaan, mukaisesti annetulla eurooppalaisella pidätysmääräyksellä.

123 Päätöksen 2007/533 24 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäksi, että jos jäsenvaltio arvioi, että kuulutus henkilöistä, joita etsitään kiinniottoa ja luovuttamista varten, on ristiriidassa sen kansallisen lainsäädännön, sen kansainvälisten velvoitteiden tai sen oleellisten kansallisten etujen kanssa, se voi vaatia, että kuulutuksen kohdalle lisätään liputus, josta käy ilmi, että sen alueella ei tämän kuulutuksen johdosta ryhdytä kyseiseen toimenpiteeseen.

124 Kun puitepäätöstä 2002/584 sovelletaan, tällainen liputus voidaan päätöksen 2007/533 25 artiklan mukaan lisätä SIS II:een tehtyyn kuulutukseen vain, jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on kieltäytynyt panemasta täytäntöön eurooppalaista pidätysmääräystä, jota kyseinen kuulutus koskee, tai jos toimivaltainen oikeusviranomainen on pyytänyt tällaisen liputuksen lisäämistä joko yleisenä ohjeena tai jos erityistapauksessa on selvää, että kyseisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta on kieltäydyttävä.

125 Päätöksen 2007/533 30 artiklasta ilmenee lisäksi, että tilanteessa, jossa kuulutus kiinniottoa ja luovuttamista varten etsittävistä henkilöistä on tehty eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella, unionin lainsäätäjä on tarkoittanut, että pidätys on mahdollinen vain siinä tapauksessa, että liputus on lisätty kyseisen päätöksen 24 ja 25 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

126 Tästä seuraa, että jollei osoiteta, että kyseisessä päätöksessä on järjestelmällinen tehokkuutta koskeva puute tai että jokainen jäsenvaltio, johon asianomainen henkilö voi matkustaa, on lisännyt liputuksen, mitä seikkoja valituksenalaisessa määräyksessä ei ole todettu, se seikka, että SIS II:ssa on kiinniottoa ja luovuttamista varten etsittäviä henkilöitä koskeva kuulutus, merkitsee itsessään erittäin suurella todennäköisyydellä, että kyseinen henkilö otetaan kiinni.

127 Koska – kuten tämän määräyksen 75 kohdassa on muistutettu – välitoimimenettelyssä kiireellisyysedellytys voi täyttyä ilman, että väitetyn vahingon syntymistä ja välitöntä uhkaa on osoitettu ehdottomalla varmuudella, väitetyn vahingon toteutumisen, joka johtuu sellaisten henkilöiden kiinniotosta, joista on tehty kuulutus kiinniottoa ja luovuttamista varten, on lähtökohtaisesti katsottava olevan tällaisessa tilanteessa ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä.

128 Näin ollen välitoimista päättävä tuomari ei voi tässä tilanteessa pätevästi vaatia kyseisessä kuulutuksessa tarkoitetuilta henkilöiltä lisänäyttöä heidän kiinni ottamisensa todennäköisyyden osoittamiseksi.

129 Toisin kuin unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti toteaa valituksenalaisen määräyksen 47 kohdassa, näiden henkilöiden ei erityisesti voida odottaa osoittavan, että kansalliset täytäntöönpanoviranomaiset aikovat noudattaa unionin oikeudesta johtuvia velvoitteitaan.

130 Myöskään se, että jäsenvaltion oikeusviranomainen ei ole tietyn jakson kuluessa ryhtynyt toimenpiteisiin kyseisiä henkilöitä koskevien eurooppalaisen pidätysmääräyksen johdosta, kuten unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti totesi valittajien osalta valituksenalaisen määräyksen 48–50 kohdassa, ei ole omiaan johtamaan siihen, ettei samojen henkilöiden kiinni ottaminen ole riittävän todennäköistä.

131 Yhtäältä on nimittäin niin, että koska lopullista päätöstä ei ole tehty, tämän seikan perusteella ei voida mitenkään osoittaa, että kyseinen oikeusviranomainen ei lopulta noudattaisi unionin oikeudesta johtuvia velvoitteitaan. Toisaalta kyseinen seikka ei anna mitään viitettä siitä, minkälaisen suhtautumistavan muiden jäsenvaltioiden, joihin kyseessä olevat henkilöt saattavat matkustaa, viranomaiset tulevat omaksumaan.

132 Siltä osin kuin on kyse valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanon lykkäämisestä, johon valituksenalaisen määräyksen 51–56 kohdassa viitataan, on todettava, että sillä ei ole vaikutusta valittajien kiinnioton ennakoitavuuteen SIS II:een tehtyjen kuulutusten mukaisesti niin kauan kuin Espanjan viranomaiset eivät ole peruuttaneet niitä.

133 Jos lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin valituksenalaisen määräyksen 55 kohdassa esittämän arvioinnin, joka koskee SIS II:een tehtyjen kuulutusten merkityksellisyyttä, olisi katsottava merkitsevän sitä, että Espanjan kuningaskunnalla oli velvollisuus peruuttaa nämä kuulutukset asiassa C-158/21 esitetyn ennakkoratkaisupyynnön johdosta, on korostettava, että vahingon toteutumisen todennäköisyyttä ei voida arvioida välitoimimenettelyn kohteen kannalta sillä perusteella, että jäsenvaltio peruuttaa pian tällä hetkellä sovellettavat päätökset.

134 Kaiken edellä esitetyn perusteella on ilmeistä, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, kun hän katsoi valituksenalaisen määräyksen 46 kohdassa, etteivät valittajat olleet osoittaneet, että heidän kiinni ottamisensa olisi ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä.

135 Näin ollen toisen valitusperusteen kolme ensimmäistä osaa on hyväksyttävä.

136 Valituksenalaisen määräyksen 45 ja 46 kohdassa olevien virheiden seurauksista on muistutettava, että kyseisen määräyksen 41 kohdasta ilmenee, että valittajat ovat vedonneet vapauden menetyksestä, joka aiheutuisi sekä heidän kiinni ottamisestaan että heidän luovuttamisestaan Espanjan viranomaisille, aiheutuvaan vahinkoon.

137 Tästä seuraa, että kyseisen määräyksen 58 kohdassa esitetyn unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin arvioinnin, jonka mukaan kantajat eivät ole kyenneet osoittamaan kiireellisyysedellytyksen täyttyneen, on välttämättä perustuttava valittajien sen väitteen hylkäämiselle, jonka mukaan he altistuvat odotettavissa olevalle vaaralle tulla kiinni otetuiksi, josta voi aiheutua heille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

138 Toisin kuin parlamentti väittää, tätä arviointia ei näin ollen voida perustella oikeudellisesti riittävällä tavalla unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin toteamuksella, jonka mukaan vaaraa siitä, että valittajat luovutetaan Espanjan viranomaisille, ei ole näytetty riittävällä todennäköisyydellä toteen.

139 Kun otetaan huomioon, että valituksenalaisen määräyksen 42 ja 43 kohdassa esitetyt perustelut eivät liity siihen vaaraan, että valittajat otetaan kiinni jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin Ranskan tasavallassa, on näin ollen todettava, että kyseisen määräyksen 45 ja 46 kohdassa olevat virheet vievät riittävän perustan kyseisen määräyksen 58 kohdassa esitetyltä unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin arvioinnilta.

140 Näin ollen on tarpeen selvittää, voidaanko valituksenalaisen määräyksen määräysosaa perustella parlamentin ja Espanjan kuningaskunnan ehdottamilla korvaavilla perusteluilla.

Parlamentin vaatimus perustelujen korvaamisesta toisilla perusteluilla

Lausumat

141 Parlamentti ehdottaa Espanjan kuningaskunnan tukemana, että unionin tuomioistuin korvaa perustelut siinä tapauksessa, että se hyväksyy valittajien esittämät perusteet, ja katsoo, että valittajien kiinni ottamisen vaaraan liittyvä vahinko, johon valittajat ovat vedonneet, ei merkitse vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

142 Parlamentti väittää tältä osin, että valittajien ehdottamassa lähestymistavassa ei oteta huomioon välitoimien poikkeuksellista luonnetta, koska sen perusteella voidaan järjestelmällisesti todeta, että kiireellisyysedellytys täyttyy, jos yhteistyöstä kansallisten viranomaisten kanssa kieltäytyvän parlamentin jäsenen koskemattomuus pidätetään.

143 Koska parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoitus on välttää kaikki esteet parlamentin moitteettomalle toiminnalle, valittajien olisi pitänyt osoittaa, että riidanalaisilla päätöksillä saatettiin haitata parlamentin tehtävien hoitamista ja että parlamentin moitteeton toiminta oli esteenä heidän edustajantoimensa hoitamiselle asetettaville esteille. Valittajat eivät ole kuitenkaan millään tavoin osoittaneet, että pakkokeinot, joita jäsenvaltio voi toteuttaa parlamentin jäsentä vastaan, haittaisivat kyseisen toimielimen riippumattomuutta ja sen moitteetonta toimintaa.

144 Valittajat vaativat, että parlamentin esittämä perustelujen korvaamista koskeva vaatimus on hylättävä.

Arviointi

145 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että jotta perustelujen korvaamista koskeva vaatimus voidaan ottaa tutkittavaksi, vaatimus edellyttää oikeussuojan tarpeen olemassaoloa siinä mielessä, että vaatimuksen lopputulos voi tuottaa vaatimuksen esittäjälle etua. Näin voi olla silloin, kun perustelujen korvaamista koskevalla vaatimuksella puolustaudutaan valittajan esittämää valitusperustetta vastaan (tuomio 24.2.202, Bernis ym. v. kriisinratkaisuneuvosto, C-364/20 P, ei julkaistu, EU:C:2022:115, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

146 Kuten tämän määräyksen 75 kohdassa muistutetaan, välitoimea hakeneen asianosaisen on näytettävä toteen, ettei se voi odottaa pääasian ratkaisua joutumatta kärsimään vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

147 Vaikka unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi virheellisesti, ettei valittajien kiinni ottaminen ollut riittävän todennäköistä, arviointi, jonka mukaan kiireellisyysedellytys ei täyttynyt, on näin ollen kuitenkin vahvistettava, jos tästä kiinni ottamisesta ei voinut aiheutua valittajille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

148 Parlamentin vaatimus perustelujen korvaamisesta on siis otettava tutkittavaksi.

149 Kuten kyseinen toimielin perustellusti totesi, parlamentin jäsenten koskemattomuus myönnetään yksinomaan unionin edun vuoksi. Tämän koskemattomuuden tarkoituksena on erityisesti välttää kaikki kyseisen toimielimen moitteettoman toiminnan ja siten sen toimivallan esteet. Näin ollen parlamentin jäsen, jonka osalta on tehty päätös hänen koskemattomuutensa pidättämisestä, voi tehokkaasti vedota hänelle suoraan tästä päätöksestä aiheutuvana vakavana ja korjaamattomana vahinkona vain siihen, että kyseisellä päätöksellä loukataan paitsi hänen oikeuttaan hoitaa vapaasti edustajantointaan myös parlamentin moitteetonta toimintaa (ks. tältä osin määräys 29.3.2012, Golnisch v. parlamentti, C-569/11 P(R), ei julkaistu, EU:C:2012:199, 29 kohta).

150 Vakavan ja korjaamattoman vahingon vaara on näin ollen voitu sulkea pois tilanteessa, jossa parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättäminen on tapahtunut häntä vastaan aloitetun rikosoikeudellisen menettelyn varhaisessa vaiheessa ilman, että olisi näytetty toteen, että tämän menettelyn nykyinen tai ennakoitu kulku voisi konkreettisesti haitata tämän parlamentin jäsenen tehtävien hoitamista, kuten hänen osallistumistaan istuntoihin, parlamentin matkoihin tai kertomusten laatimiseen, ja että parlamentin moitteettomaan toimintaan liittyvät intressit olivat esteenä hänen edustajantoimensa hoitamiselle asetettaville rajoituksille (ks. tältä osin määräys 29.3.2012, Golnischv. parlamentti, C-569/11 P(R), ei julkaistu, EU:C:2012:199, 30 kohta).

151 Tätä ratkaisua ei voida soveltaa tilanteeseen, jossa rikosoikeudellinen menettely, joka on oikeuttanut parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisen, on jo johtanut parlamentin asianomaisia jäseniä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten ja kiinniottoa ja luovuttamista varten etsittäviä henkilöitä koskevien kuulutusten antamiseen.

152 Täten toteutetut toimenpiteet voivat nimittäin johtaa siinä tapauksessa, että parlamentaarinen koskemattomuus pidätetään, puitepäätöksen 2002/584 ja päätöksen 2007/533 mukaisesti asianomaisten parlamentin jäsenten kiinni ottamiseen ja heidän säilössä pitämiseensä, tarvittaessa useiden viikkojen ajan, odotettaessa päätöstä heidän luovuttamisestaan.

153 Tällainen vapaudenmenetys, joka voi lisäksi toistua useaan kertaan ja tapahtua useissa jäsenvaltioissa, voi estää asianomaisia parlamentin jäseniä toteuttamasta edustajantoimensa hoitamiseen liittyviä tehtäviä, kuten osallistumista parlamentin matkoille tai kertomusten laatimisen puitteissa tarpeellisille matkoille, ja näin ollen haitata parlamentin moitteetonta toimintaa. Kun otetaan huomioon Euroopan parlamentin jäsenen toiminnan luonne ja se, että hänen on tarkoitus harjoittaa tätä toimintaa koko unionissa, tällaisen esteen parlamentin jäsenen edustajantoimen harjoittamiselle on todettava olevan olemassa ilman, että edellyttäisiin, että siihen vetoava henkilö esittää täsmällisiä tietoja konkreettisista toiminnoista, joita hän saattaa joutua harjoittamaan muissa jäsenvaltioissa kuin niissä, joissa parlamentin istuntoja järjestetään.

154 On lisättävä, että koska asianomaisten parlamentin jäsenten on mahdotonta jatkaa täysimääräisesti tehtäviensä hoitamista Euroopan parlamentin jäseninä toimikausiensa päättymiseen saakka, mikäli heidän koskemattomuutensa pidättämistä koskevien päätösten

täytäntöönpanoa ei tällaisessa tapauksessa lykättäisi, olisi täten aiheutunut vahinko luonteeltaan korjaamaton (ks. vastaavasti yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 31.7.2003 antama määräys, Le Pen v. parlamentti, C-208/03 P-R, EU:C:2003:424, 102 kohta).

155 Näin ollen on katsottava, että parlamentin jäsenen kiinniotto ja säilössä pitäminen, tarvittaessa useiden viikkojen ajan odotettaessa päätöstä hänen luovuttamisestaan, ovat omiaan aiheuttamaan hänelle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

156 Edellä esitetyn perusteella parlamentin vaatimus perustelujen korvaamisesta on hylättävä.

Espanjan kuningaskunnan vaatimus perustelujen korvaamista toisilla perusteluilla

Lausumat

157 Espanjan kuningaskunta katsoo, että valituksenalaisen määräyksen 43 kohdassa on oikeudellinen virhe, joka koskee riidanalaisten päätösten ulottuvuutta, ja se ehdottaa näin ollen, että unionin tuomioistuin korvaa perustelut poistamalla kyseisen 43 kohdan.

158 Ensisijaisesti se arvostelee unionin yleisen tuomioistuimen varapresidenttiä siitä, että tämä ylitti välitoimista päättävän tuomarin toimivaltuudet tulkitessaan riidanalaisia päätöksiä tavalla, joka olennaisilta osin merkitsee yhden valittajien kumoamiskanteidensa yhteydessä esittämän kanneperusteen ratkaisemista.

159 Toissijaisesti Espanjan kuningaskunta väittää, että riidanalaisilla päätöksillä on pidätetty valittajien koskemattomuus kokonaisuudessaan ja ettei voida katsoa, että valittajat voivat vielä vedota väitettyyn matkustamista koskevaan koskemattomuuteen, josta ei Espanjan kuningaskunnan mukaan ole lainkaan määrätty unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa.

160 Espanjan kuningaskunta katsoo lisäksi, että valituksenalaisen määräyksen 52 kohdan ensimmäistä virkettä on muutettava, koska kyseisessä virkkeessä tulkitaan sen mukaan virheellisesti sen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämää väliintulokirjelmää.

161 Valittajat vaativat, että Espanjan kuningaskunnan esittämä perustelujen korvaamista koskeva vaatimus on hylättävä.

Arviointi

162 Kuten tämän määräyksen 145 kohdassa muistutetaan, perustelujen korvaamista koskeva vaatimus voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos se voi tuloksellaan tuottaa vaatimuksen esittäjälle etua.

163 Nyt käsiteltävässä asiassa Espanjan kuningaskunnan esittämä vaatimus perustelujen korvaamisesta koskee valituksenalaisen määräyksen 43 kohdan poistamista ja kyseisen määräyksen 52 kohdan ensimmäisen virkkeen muuttamista.

164 Ensinnäkin unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti katsoi mainitun määräyksen 43 kohdassa lähinnä, että riidanalaisilla päätöksillä ei ollut pidätetty unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan toisessa kohdassa myönnettyä koskemattomuutta. Hän

päätteli siitä, etteivät valittajat voineet vedota väitettyyn vaaraan tulla otetuiksi kiinni sellaisen matkan yhteydessä, jonka tarkoitus on osallistua parlamentin istuntoon Strasbourgissa tai palata sieltä.

165 Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin näin ollen esittämien perustelujen mahdollinen korvaaminen ei olisi omiaan tuottamaan Espanjan kuningaskunnalle etua tässä oikeudenkäynnissä.

166 Jos nimittäin katsottaisiin, kuten Espanjan kuningaskunta ehdottaa, että valittajien parlamentaarinen koskemattomuus on pidätetty riidanalaisilla päätöksillä kokonaisuudessaan tai jos ainakin jätettäisiin sulkematta pois se, että niillä voi olla tällainen vaikutus, tämä johtaisi toteamukseen, että valittajien kiinniotto on todennäköistä myös Ranskan tasavallan alueella ja että vahinkoa, johon he voivat vedota, pahentaa se, että riidanalaiset päätökset voivat muodostaa esteen heidän osallistumiselleen parlamentin istuntoihin.

167 Espanjan kuningaskunnan ehdottama perustelujen korvaaminen toisilla perusteluilla ei sitä vastoin ole omiaan korjaamaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 44 ja 45 kohdassa tekemiä virheitä.

168 Toiseksi on todettava valituksenalaisen määräyksen 52 kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitetyn perusteen muuttamisesta, ettei myöskään siitä voi koitua etua Espanjan kuningaskunnalle.

169 Tämän muuttamisen avulla voitaisiin nimittäin vain korjata virhe, jonka unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin väitetään tehneen Espanjan kuningaskunnan kirjelmien tulkinnassa, mutta sillä ei olisi vaikutusta valituksenalaisessa määräyksessä tehtyyn tosiseikkoja koskevaan toteamukseen tai niiden luonnehdintaan.

170 Tästä seuraa, että Espanjan kuningaskunnan esittämä vaatimus perustelujen korvaamisesta on jätettävä tutkimatta ja valituksenalainen määräys on näin ollen kumottava kokonaisuudessaan ilman, että on tarpeen tutkia toisen valitusperusteen neljättä ja viidettä osaa.

Vastavalitus

171 Koska valituksenalainen määräys kumotaan kokonaisuudessaan, vastavalitus on menettänyt kohteensa eikä siitä siis ole enää tarpeen lausua (ks. analogisesti tuomio 25.1.2022, komissio v. European Food ym., C-638/19 P, EU:C:2022:50, 148 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty välitoimihakemus

172 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan on niin, että jos unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun, se voi joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi. Tätä määräystä sovelletaan myös Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan toisen kohdan mukaisesti tehtyihin valituksiin (ks. tältä osin määräys 10.9.2020, neuvosto v. Sharpston, C-424/20 P(R), ei julkaistu, EU:C:2020:705, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

173 Käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimella on käytettävissään valittajien esittämän välitoimihakemuksen lopullisen ratkaisemisen edellyttämät tiedot.

174 Koska asianosaiset ovat nimittäin voineet esittää ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä kattavasti kantansa välitoimien myöntämisen kolmesta edellytyksestä, se seikka, että unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentti tutki vain yhden näistä edellytyksistä, ei voi estää unionin tuomioistuinta ratkaisemasta itse lopullisesti välitoimihakemusta.

175 Tätä varten on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 156 artiklan 4 kohdassa määrätään, että välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi haetun välitoimen määrääminen on ilmeisesti perusteltua. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimista päättävä tuomioistuin voi näin ollen lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (fumus boni juris) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että niitä hakevan asianosaisen etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasian kanteesta annetaan ratkaisu. Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten välitoimet on evättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty. Välitoimista päättävän tuomarin on myös tarvittaessa vertailtava kaikkia kysymyksessä olevia intressejä (määräys 16.7.2021, Symrise v. ECHA, C-282/21 P(R), ei julkaistu, EU:C:2021:631, 26 kohta).

Pääasian kanteen tutkittavaksi ottaminen

Lausumat

176 Parlamentilla on vakavia epäilyjä siitä, täyttääkö pääasian kanne tutkittavaksi ottamisen edellytykset. Yhtäältä se katsoo, että jokaisella kolmesta kantajasta on oikeus vaatia vain itseään koskevan päätöksen kumoamista eikä muita kantajia koskevien päätösten kumoamista. Toisaalta kantajat eivät sen mukaan täsmennä, miltä osin kukin heidän esittämänsä kanneperuste koskee kutakin riidanalaista päätöstä.

Arviointi

177 On muistutettava, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista ei lähtökohtaisesti pidä tutkia välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa pääasian ratkaisuun. Jos kuitenkin vedotaan siihen, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, välitoimista päättävän tuomarin on todettava, että ensi näkemältä kanteessa on seikkoja, joiden perusteella voidaan tietyllä todennäköisyydellä päätellä, että se voidaan ottaa tutkittavaksi (ks. vastaavasti määräys 26.6.2003, Belgia ja Forum 187 v. komissio, C-182/03 R ja C-217/03 R, EU:C:2003:385, 98 kohta).

178 Nyt käsiteltävässä asiassa parlamentti on tyytynyt mainitsemaan, että on olemassa vakavia epäilyjä siitä, täyttääkö pääasian kanne tutkittavaksi ottamisen edellytykset; ne perustuvat lähinnä siihen, että kantajilla ei ole asiavaltuutta muita kantajia koskevien päätösten osalta, ja tiettyjen kumoamiskanteen kanneperusteiden esittämiseen.

179 Parlamentti ei siis ole väittänyt, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, eikä se ole myöskään esittänyt seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa sen summaarisen tarkastelun yhteydessä, joka välitoimista päättävän tuomarin on viran puolesta tehtävä siitä, täyttääkö kyseinen kanne tutkittavaksi ottamisen edellytykset, että se on todennäköisesti jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta.

180 Tästä seuraa, että välitoimihakemusta ei voida hylätä sillä perusteella, että pääasian kanne on jätettävä tutkimatta.

Fumus boni juris

Lausumat

181 Osoittaakseen fumus boni jurisin olemassalon valittajat vetoavat pääasian kanteen tueksi esitettyihin kahdeksaan perusteeseen.

182 Kolmannesta kanneperusteestaan esittämissään perusteluissa, jotka on syytä tutkia ensimmäiseksi, valittajat väittävät erityisesti, että riidanalaisten päätösten antamismenettelyssä on loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 39 artiklan 2 kohdan kanssa, ilmenevää puolueettomuuden periaatetta.

183 Parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnan jäsenille 19.11.2019 annetun tiedonannon, jossa vahvistetaan koskemattomuuden pidättämistä koskeviin pyyntöihin sovellettavat periaatteet, 8 kohdassa todetaan valittajien mukaan, että poliittiset ryhmät hoitavat esittelijän tehtävää tasapuolisesti vuorotellen, mutta siinä suljetaan pois se mahdollisuus, että esittelijä kuuluu samaan poliittiseen ryhmään tai on tullut valituksi samasta jäsenvaltiosta kuin jäsen, jonka koskemattomuus on kyseessä.

184 Riidanalaisten päätösten esittelijä kuului valittajien mukaan kuitenkin samaan poliittiseen ryhmään kuin VOX-puolue, joka käytti actio popularis -oikeutta valittajia vastaan aloitetuissa rikosoikeudenkäynneissä. Hän toimi myös puheenjohtajana kyseisen poliittisen puolueen kokouksessa, jossa hän valittajien mukaan käytti iskulausetta ”Puigdemont vankilaan”.

185 Lisäksi oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja ja puolue, jonka jäsen hän on, suhtautuivat valittajien mukaan heihin kiihkeän vihamielisesti ja noudattivat strategiaa, jonka tarkoitus oli estää heitä toimimasta parlamentin jäseninä valintansa jälkeen.

186 Parlamentti väittää, että tämän toimielimen jäsenen koskemattomuuden pidättämistä koskeva menettely on luonteeltaan poliittinen ja että siihen ei näin ollen voida soveltaa samoja sääntöjä kuin kurinpito- tai tuomioistuinmenettelyyn. Näin ollen se, että oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijä ja puheenjohtaja kuuluvat eri poliittiseen ryhmään kuin asianomainen jäsen, ei sellaisenaan merkitse puolueettomuusperiaatteen loukkaamista.

187 Samoista syistä sillä, että oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijä ja puheenjohtaja esittivät väitetysti poliittisia lausuntoja, jotka poikkesivat valittajien puolustamasta poliittisesta ohjelmasta, ei parlamentin mukaan ole merkitystä. Valittajien tältä osin esittämien väitteiden tueksi ei myöskään ole esitetty mitään konkreettisia seikkoja.

Arviointi

188 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan fumus boni jurisia koskeva edellytys täyttyy, jos ainakin jokin välitoimien hakijan pääasian kanteen tueksi esittämistä perusteista vaikuttaa siltä, että sille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu. Asia on näin erityisesti silloin, kun jokin näistä perusteista osoittaa, että on olemassa monitahoisia oikeudellisia kysymyksiä, joiden ratkaisu ei ole ilmeinen ja edellyttää siis perusteellista tarkastelua, jota välitoimista päättävä tuomari ei voi suorittaa vaan joka on tehtävä pääasian oikeudenkäynnissä, tai jos asianosaisten välinen näkemystenvaihto osoittaa, että on olemassa merkittävä oikeudellinen erimielisyys, jonka ratkaisu ei ole ilmeinen (määräys 17.12.2018, komissio v. Puola, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

189 Asianosaiset ovat eri mieltä ensinnäkin siitä, voidaanko puolueettomuusperiaatetta soveltaa oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijään ja puheenjohtajaan menettelyssä, joka koskee parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämistä koskevaa pyyntöä.

190 Tältä osin on todettava, että unionin tuomioistuin ei ole vielä ratkaissut tätä oikeudellista kysymystä.

191 Lisäksi kaikkien hallinnollisia menettelyjä yleisesti sääntelevien menettelyllisten vaatimusten soveltamista tällaiseen menettelyyn ei voida ensi näkemältä pitää selvänä, kun otetaan huomioon parlamentaaristen menettelyjen äärimmäisen poliittinen luonne.

192 Koska parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämistä koskevalla päätöksellä evätään häneltä olennainen osa Euroopan parlamentin jäsenen asemaa, joka kyseisen toimielimen jäsenillä on yhdenvertaisesti vaalikauden istuntojen koko keston ajan (ks. tältä osin tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, 78 kohta), menettelyssä, joka voi johtaa tällaisen päätöksen tekemiseen, on välttämättä annettava asianomaiselle Euroopan parlamentin jäsenelle riittävät henkilökohtaiset takeet.

193 Lisäksi perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, eikä siinä tehdä eroa asianomaisten toimielinten välillä tai sen mukaan, missä menettelyssä näitä asioita käsitellään.

194 Vaikka on tosin todettu, että tätä määräystä ei sovelleta menettelyyn, joka koskee parlamentin jäsenen edustajantoimen vapautumista kyseisen toimielimen edustajantoimen menettämisen vuoksi, tämä ratkaisu ei perustunut kyseisen menettelyn poliittiseen luonteeseen vaan siihen, ettei parlamentilla ollut lainkaan harkintavaltaa sen yhteydessä (määräys 8.10.2020, Junqueras i Vies v. parlamentti, C-201/20 P(R), ei julkaistu, EU:C:2020:818, 93 ja 94 kohta).

195 Koska unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa tai parlamentin työjärjestyksessä ei määritellä täsmällisesti, missä tapauksissa kyseisen toimielimen jäsenen koskemattomuus on pidätettävä, parlamentilla on lähtökohtaisesti laaja harkintavalta, kun se lausuu pyynnöstä pidättää yhden sen jäsenen koskemattomuus.

196 Tämän määräyksen 183 kohdassa mainitulla periaatteella, joka ilmaistiin parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnan jäsenille tehdyssä tiedoksiannossa ja jonka mukaan esittelijä ei saa kuulua samaan poliittiseen ryhmään tai olla tullut valituksi samasta jäsenvaltiosta kuin

jäsen, jonka koskemattomuus on kyseessä, yritetään lisäksi vahvistaa, että parlamentin menettelytavoilla pyritään nimenomaan takaamaan, että esittelijä on ainakin tietyssä määrin puolueeton.

197 Näiden seikkojen perusteella on katsottava, että puolueettomuuden periaatteen sovellettavuus oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijään ja puheenjohtajaan menettelyssä, joka koskee pyyntöä parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä, on kysymys, josta on olemassa merkittävä oikeudellinen erimielisyys, jonka ratkaisu ei ole ilmeinen.

198 Toiseksi siinä tapauksessa, että tämä sovellettavuus vahvistetaan, pääasian kanteen kolmannen kanneperusteen tutkiminen edellyttää sen määrittämistä, ovatko valittajien esittämät seikat riittäviä osoittamaan, että puolueettomuusperiaatetta on loukattu.

199 Kyseisen periaatteen mukaan unionin toimielinten, elinten ja laitosten on noudatettava puolueettomuuden vaatimusta, joka muodostuu kahdesta osatekijästä, jotka ovat yhtäältä subjektiivinen puolueettomuus, jonka mukaan yhdelläkään kyseessä olevan toimielimen jäsenistä ei saa olla ennakolta määritettyä kantaa tai henkilökohtaisia ennakkoluuloja, ja toisaalta objektiivinen puolueettomuus, jonka mukaan toimielimen on annettava riittävät takeet, jotta kaikki perustellut epäilyt mahdollisista ennakkoluuloista voidaan sulkea pois (ks. vastaavasti tuomio 25.2.2021, Dalli v. komissio, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

200 Käsiteltävässä asiassa valittajien mainitsemat oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijän ja puheenjohtajan menettelytavat ovat ensi arviolta omiaan kuvastamaan ennakolta määritettyä kantaa tai henkilökohtaisia ennakkoluuloja, jotka ovat heidän osaltaan epäedullisia.

201 Pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen on kuitenkin arvioitava, onko tällaisten menettelytapojen tosiasiallisuus näytetty toteen siltä osin kuin parlamentti väittää, että valittajien esittämillä asiakirjoilla sitä ei ole näytetty toteen, kiistämättä kuitenkaan sitä, että kyseisiä menettelytapoja on käytetty.

202 Ei ole myöskään kiistetty sitä, että VOX-puolueen tilanne on aivan erityinen, koska sillä on välitön rooli valittajia vastaan aloitetussa rikosoikeudenkäynnissä ja koska se osallistuu tässä asemassa suoraan asian C-158/21 ennakkoratkaisumenettelyyn.

203 Kuten välitoimihakemuksen liitteissä todetaan, 19.11.2020 annetusta määräyksestä Buxadé Villalba ym. v. parlamentti (T-32/20, ei julkaistu, EU:T:2020:552) ilmenee samoin, että kyseiseen puolueeseen kuuluvat parlamentin jäsenet nostivat unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen, jossa vaadittiin peruuttamaan se, että parlamentti merkitsi tiedoksi valittajista kahden valinnan Euroopan parlamentin jäseniksi.

204 Näin ollen välitoimista päättävän tuomarin tehtäviin kuuluvan summaarisen tarkastelun perusteella ei voida sulkea pois sitä, että esittelijän kuuluminen samaan poliittiseen ryhmään VOX-puolueen Euroopan parlamentin jäsenten kanssa, voi synnyttää perustellun epäilyn valittajille mahdollisesti epäedullisesta ennakkokäsityksestä.

205 Näin ollen, ottamatta tässä vaiheessa kantaa siihen, onko kolmas valitusperuste perusteltu, mikä kuuluu yksinomaan pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen tehtäviin, on todettava, että sen ei voida katsoa olevan vailla vakavuutta.

206 Koska tämä valitusperuste on luonteeltaan sellainen, että jos pääasiaa käsittelevä tuomioistuin hyväksyy sen, se on omiaan johtamaan riidanalaisten päätösten kumoamiseen, on katsottava, että fumus boni jurisia koskeva edellytys täyttyy.

Kiireellisyys

Lausumat

207 Kiireellisyysedellytyksen täyttymisen osoittaakseen valittajat väittävät, että heidän todennäköisestä kiinni ottamisestaan, jota mahdollisesti seuraa heidän luovutuksensa Espanjan viranomaisille, aiheutuisi heille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, koska se loukkaa heidän oikeuttaan hoitaa Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään.

208 Yhtäältä riidanalaisten päätösten ja toisaalta valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten ja SIS II:een tehtyjen kuulutusten yhdistelmä altistaa valittajat suurelle vaaralle tulla otetuiksi kiinni ja luovutetuiksi Espanjan viranomaisille niiden velvollisuuksien vuoksi, joita näistä eurooppalaisista pidätysmääräyksistä ja kuulutuksista seuraa kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisille. Tämä vaara voi käydä toteen valittajien matkustaessa Strasbourgiin osallistuakseen parlamentin istuntoihin, mutta myös niiden lukuisten tehtävien yhteydessä, joita valittajien on määrä hoitaa koko unionissa Euroopan parlamentin jäsenten asemassa.

209 Puigdemont i Casamajó on valittajien mukaan aiemmin voinut matkustaa useissa jäsenvaltioissa ilman, että häntä on otettu kiinni, sen vuoksi, ettei häntä koskevaa eurooppalaista pidätysmääräystä ollut vuoden 2017 lokakuun ja sen ajankohdan välisenä aikana, kun hänet valittiin Euroopan parlamenttiin. Hän matkusti vasta vuoden 2019 maaliskuussa muuhun jäsenvaltioon kuin Belgian kuningaskuntaan tilanteessa, jossa häntä koskeva eurooppalainen pidätysmääräys oli annettu, mikä selittää sen, että Saksan viranomaiset ottivat hänet tuolloin kiinni.

210 Espanjan kuningaskunnan väite, jonka mukaan eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa lykättiin sen vuoksi, että Tribunal Supremo esitti unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön, on valittajien mukaan myös hylättävä. Tällainen lykkääminen ei nimittäin ole seurausta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, ja Espanjan viranomaiset olivat päättäneet pitää SIS II:een tehdyt kuulutukset voimassa, mikä osoittaa, että ne pyrkivät edelleen panemaan täytäntöön valittajia koskevat eurooppalaiset pidätysmääräykset.

211 Valittajat katsovat lopuksi, että riidanalaisten päätösten mahdollinen kumoaminen tapahtuisi liian myöhään, jotta sillä voitaisiin suojata heitä vaaralta, johon he ovat vedonneet, eikä se olisi siten riittävä siihen, että he voisivat hoitaa Euroopan parlamentin edustajantoimiaan.

212 Parlamentti väittää ensinnäkin, että riidanalaiset päätökset eivät ole ratkaiseva syy vahinkoon, johon valittajat ovat vedonneet. Vahinko on sen mukaan seurausta Espanjan viranomaisten tekemistä päätöksistä, ja riidanalaisissa päätöksissä vain poistetaan yksi näiden päätösten täytäntöönpanon menettelyllisistä esteistä.

213 Toiseksi parlamentti väittää, että Belgiassa vallitsevalla tilanteella on erityinen merkitys, koska yhtäältä valittajista ainakin kaksi vaikuttavat asuvan siellä ja toisaalta Euroopan parlamentin jäsenet työskentelevät siellä osittain. Belgian oikeusviranomaiset ovat kuitenkin jatkuvasti

kieltäytyneet valittajia ja muita henkilöitä, joita etsitään liitännäisistä teoista, koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten lopullisesta täytäntöönpanosta – myös ennen kuin valittajat nauttivat parlamentaarista koskemattomuutta. Näiden oikeusviranomaisten kannan muuttuminen on hyvin epätodennäköistä odotettaessa unionin tuomioistuimen ratkaisua asiassa C-158/21.

214 Kolmanneksi on parlamentin mukaan niin, että vaikka riidanalaisilla päätöksillä ei ole vaikutuksia Espanjassa, valittajat eivät ole osoittaneet, että he ovat tosiasiallisesti vaarassa tulla otetuiksi kiinni ja luovutetuiksi Espanjan viranomaisille muissa jäsenvaltioissa kuin Belgian kuningaskunnassa, vaikka he matkustavat säännöllisesti unionissa. Ei myöskään ole osoitettu, että muihin jäsenvaltioihin kuin Belgian kuningaskuntaan mahdollisesti suuntautuvien matkojen ja valittajien Euroopan parlamentin jäsenten tehtävien välillä on yhteys. Koska unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan toisessa kohdassa määrättyä koskemattomuutta ei ole pidätetty, he voivat vapaasti matkustaa Strasbourgiin osallistuakseen parlamentin istuntoihin.

215 Neljänneksi tuomioistuinmenettelyn säännönmukainen eteneminen jäsenvaltiossa ei parlamentin mukaan voi missään tapauksessa olla vakavan ja korjaamattoman vahingon muoto.

216 Espanjan kuningaskunta väittää ensinnäkin, että riidanalaiset päätökset eivät ole ratkaiseva syy vahinkoon, johon valittajat ovat vedonneet. Koska valittajat lisäksi asuvat Belgiassa ja heidän on matkustettava Brysseliin (Belgia) ja Strasbourgiin voidakseen hoitaa edustajantointaan, ei vaikuta siltä, että heidän Euroopan parlamentin jäsenten edustajantoimiensa harjoittamista voitaisiin estää mahdollisella säilössä pitämisellä Espanjassa.

217 Yksikään jäsenvaltio ei Espanjan kuningaskunnan mukaan myöskään vaikuta aloittaneen mitään menettelyä pannakseen täytäntöön valittajia koskevat eurooppalaiset pidätysmääräykset. On erittäin epätodennäköistä, että jäsenvaltio panee täytäntöön nämä eurooppalaiset pidätysmääräykset niin kauan kuin ennakkoratkaisumenettely asiassa C-158/21 on vireillä. SEUT 267 artiklan mukaisen ennakkoratkaisupyynnön esittäminen johtaa nimittäin kansallisen menettelyn lykkäämiseen, kyseisiä eurooppalaisia pidätysmääräyksiä koskeva päätöksentekomenettely mukaan lukien.

Arviointi

218 Kuten tämän määräyksen 75 kohdassa muistutetaan, kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältytään siltä, että väliaikaista oikeussuojaa pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Tämän asianosaisen on näytettävä toteen, ettei se voi odottaa pääasian ratkaisua ilman, että sille aiheutuu tällaista vahinkoa. Vaikka on totta, että tämän vahingon olemassaolon osoittamiseksi ei ole tarpeen vaatia, että vahingon syntyminen ja välitön uhka on näytetty toteen ehdottoman varmasti, ja että on riittävää, että kyseinen vahinko on riittävällä todennäköisyydellä ennakoitavissa, välitoimea hakeneen asianosaisen on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että tällainen vahinko on odotettavissa.

219 Nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kiistetty sitä, että Espanjan oikeusviranomaiset ovat antaneet jokaista valittajaa koskevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja että heistä on annettu kiinniottoa ja luovuttamista varten etsittäviä henkilöitä koskevat kuulutukset.

220 Tämän määräyksen 88–92 kohdasta ilmenee, että se, että jäsenvaltion oikeusviranomainen antaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen, muun muassa velvoittaa muut jäsenvaltiot ottamaan kiinni etsityn henkilön ja päättämään hänen säilöönottamisensa jatkamisesta, kunnes luovuttamista koskeva päätös tehdään.

221 Tämän määräyksen 121–125 kohdasta ilmenee myös, että se, että SIS II:ssa on kuulutuksia henkilöistä, joita etsitään kiinniottoa ja luovuttamista varten, merkitsee lähtökohtaisesti itsessään velvollisuutta ottaa kiinni henkilöt, joita tällaiset kuulutukset koskevat, paitsi jos kuulutuksiin on lisätty liputus.

222 Lisäksi eurooppalainen pidätysmääräys velvoittaa paitsi ottamaan kiinni etsityn henkilön myös luovuttamaan hänet pidätysmääräyksen antaneelle oikeusviranomaiselle.

223 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee näin ollen, että puitepäätöksellä 2002/584 pyritään helpottamaan ja nopeuttamaan oikeudellista yhteistyötä ottamalla käyttöön yksinkertaistettu ja tehokas järjestelmä rikoslain rikkomisesta tuomittujen tai epäiltyjen henkilöiden luovuttamiseksi, jotta voitaisiin myötävaikuttaa sellaisen unionille asetetun tavoitteen toteutumiseen, jonka mukaan siitä tulee vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, sen vankan luottamuksen perusteella, jonka on vallittava jäsenvaltioiden välillä (tuomio 29.4.2021, X (Eurooppalainen pidätysmääräys – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

224 Puitepäätöksen 2002/584 soveltamisalalla vastavuoroisen tunnustamisen periaate, joka on – kuten muun muassa sen johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee – rikosasioiden oikeudellisen yhteistyön kulmakivi, ilmaistaan tämän puitepäätöksen 1 artiklan 2 kohdassa, jossa vahvistetaan sääntö, jonka mukaan jäsenvaltioiden on pantava eurooppalainen pidätysmääräys täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän saman puitepäätöksen säännösten mukaisesti (tuomio 29.4.2021, X (Eurooppalainen pidätysmääräys – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

225 Tästä seuraa, että täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset voivat kieltäytyä tällaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta lähtökohtaisesti vain puitepäätöksessä 2002/584 tyhjentävästi luetelluilla täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevilla perusteilla ja että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanolle voidaan asettaa vain sen 5 artiklassa tyhjentävästi säädettyjä ehtoja. Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano on näin ollen pääsääntö, ja siitä kieltäytyminen katsotaan poikkeukseksi, jota on tulkittava suppeasti (tuomio Openbaar Ministerie (Pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen riippumattomuus), C-354/20 PPU ja C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

226 Parlamentti ja Espanjan kuningaskunta eivät väitä, että kyseessä olevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpano olisi evättävä puitepäätöksessä 2002/584 lueteltujen kieltäytymisperusteiden nojalla tai että SIS II:een tehtyihin kuulutuksiin olisi lisätty liputus.

227 Ei ole myöskään väitetty eikä varsinkaan näytetty toteen, että puitepäätöstä 2002/584 ja päätöstä 2007/533 ei yleisesti sovelleta jäsenvaltioissa.

228 Vaikka parlamentti kuitenkin väittää, että jäsenvaltiot ovat ilmeisen vastahakoisia ryhtymään toimenpiteisiin valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten johdosta, ja perustelee tätä väitettään sillä, että Puigdemont i Casamajó on matkustanut useisiin jäsenvaltioihin ilman,

että hänet otettiin kiinni, vaikka hän ei nauttinut parlamentaarista koskemattomuutta, on todettava, että tämän väitteen tueksi ei ole esitetty näyttöä ja että valittajat ovat ehdottomasti kiistäneet sen.

229 Myöskään sen seikan perusteella, että Belgian viranomaiset eivät ole luovuttaneet valittajia Espanjan viranomaisille, ei voida tämän määräyksen 131 kohdassa esitetyistä syistä sulkea pois sitä, että heidät otetaan kiinni hyvin suurella todennäköisyydellä.

230 Espanjan kuningaskunnan se väite on myös hylättävä, jonka mukaan vahinko, johon valittajat ovat vedonneet, ei voi toteutua, koska heitä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa on lykätty, mikä sen mukaan on seurausta ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä asiassa C-158/21.

231 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklasta seuraa, että kansallinen tuomioistuin, joka esittää ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimelle, lykkää pääasian käsittelyä.

232 Asiassa C-158/21 esitetystä ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee kuitenkin, että tällä pyynnöllä pyritään selvittämään, onko Tribunal Supremon antamat eurooppalaiset pidätysmääräykset, jotka koskevat useita etsittyjä henkilöitä, valittajat mukaan lukien, pidettävä voimassa vai peruutettava, ja erityisesti valittajien osalta yksilöimään ne täydentävät tiedot, jotka täytäntöönpanosta vastaaville oikeusviranomaisille olisi toimitettava heidän luovuttamisensa edesauttamiseksi.

233 Tästä seuraa, että päätös lykätä pääasian käsittelyä asiassa C-158/21 merkitsee, ettei Tribunal Supremo aio tehdä päätöstä valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten voimassa pitämisestä tai peruuttamisesta ennen kuin unionin tuomioistuin antaa vastauksensa esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin.

234 Sitä vastoin koska Tribunal Supremo ei ole antanut tältä osin virallista ratkaisua, ei voida katsoa, että sen tarkoituksena on ollut kyseenalaistaa jo annetut eurooppalaiset pidätysmääräykset tai lykätä niiden täytäntöönpanoa. Tällainen lykkääminen, josta ei sitä paitsi säädetä puitepäätöksessä 2002/584, ei voi perustua suoraan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklaan, jossa ei määrätä, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pääasiassa ennen ennakkoratkaisupyynnön antamista toteuttamien toimenpiteiden täytäntöönpanoa olisi välttämättä lykättävä odotettaessa tätä ratkaisua.

235 Näin ollen on todettava, että valittajat ovat osoittaneet oikeudellisesti riittävällä tavalla, että heidän kiinni ottamisensa ja luovuttamisensa Espanjan viranomaisille on ennakoitavissa riittävällä todennäköisyydellä, jos riidanalaisten päätösten täytäntöönpanoa ei lykätä.

236 Tämän määräyksen 149–155 kohdassa esitetyistä toteamuksista seuraa, että valittajien mahdollinen kiinniotto eurooppalaisen pidätysmääräyksen tai kiinniottoa ja luovuttamista varten etsittyjä henkilöitä koskevan kuulutuksen nojalla olisi omiaan aiheuttamaan heille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Sama pätee sitäkin suuremmalla syyllä valittajien luovuttamiseen Espanjan viranomaisille, mikä voisi johtaa pysyvään vapaudenmenetykseen.

237 On vielä lisättävä, että parlamentin ja Espanjan kuningaskunnan esittämä väite, jonka mukaan kiireellisyysedellytys ei täyty, koska riidanalaiset päätökset eivät ole ratkaiseva syy vahinkoon, jota valittajat ovat vaarassa kärsiä, on hylättävä.

238 Kun on kyse toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä tehdystä hakemuksesta, haetun välitoimen määrääminen on perusteltua vain, jos kyseinen toimi on väitetyn vakavan ja korjaamattoman vahingon ratkaiseva syy (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys 17.12.2020, Anglo Austrian AAB ja Belegging-Maatschappij ”Far-East” v. EKP, C-114/20 P(R), ei julkaistu, EU:C:2020:1059, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

239 Tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että toimen täytäntöönpanoa ei pidä lykätä, jos vahinko, johon vedotaan, aiheutuu olennaisesti kyseisestä toimesta riippumattomista tekijöistä eikä toimen ratkaisevaa osuutta tämän vahingon toteutumiseen ole osoitettu. Tällaisessa tapauksessa täytäntöönpanon lykkäämisellä ei voida katsoa voitavan estää, että sitä hakevalle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

240 Käsiteltävässä asiassa parlamentaarinen koskemattomuus, jota valittajat nauttivat ennen riidanalaisten päätösten tekemistä, muodosti ehdottoman esteen heidän kiinni ottamiselleen sekä luovuttamiselleen heitä koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten ja SIS II:een tehtyjen kuulutusten perusteella. Riidanalaiset päätökset ovat näin ollen ehdoton edellytys sen vahingon tapahtumiselle, johon valittajat ovat vedonneet, ja vahingon tapahtuminen voidaan välttää, jos näiden päätösten täytäntöönpanoa lykätään.

241 Näin ollen on todettava, että valittajat ovat osoittaneet kiireellisyysedellytyksen täyttyneen.

Intressivertailu

Lausumat

242 Valittajat väittävät, että on yleisen edun mukaista yhtäältä, että parlamentin kokoonpano heijastaa unionin kansalaisten vapaasti tekemiä valintoja niiden henkilöiden osalta, joiden välityksellä he haluavat olla edustettuina, ja toisaalta, että sen jäsenet voivat hoitaa tehtäviään koko toimikautensa ajan. Tästä seuraa heidän mukaansa, että yleinen etu ja valittajien etu, joka liittyy erityisesti heidän henkilökohtaiseen vapauteensa ja liikkumisvapauteensa, ovat yhteneväisiä.

243 Riidanalaisten päätösten kumoaminen ei valittajien mukaan myöskään mahdollista niiden soveltamisesta johtuvan tilanteen muuttamista, koska jos valittajat luovutetaan Espanjan viranomaisille, heitä ei enää suojata unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisella koskemattomuudella.

244 Lisäksi vaaditun välitoimen myöntämisen ainoa vaikutus on viivästyttää valittajia koskevien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanon jatkamista, jota on jo lykätty sen vuoksi, että heitä koskevat aiemmat eurooppalaiset pidätysmääräykset on peruutettu kahteen otteeseen ja uusien eurooppalaisten pidätysmääräysten antamisessa kesti kauan.

245 Parlamentti väittää, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena ei ole viivästyttää kansallisia tuomioistuinmenettelyjä tai tarjota Euroopan parlamentin jäsenille keino välttää oikeudenkäynnit vaan varmistaa parlamentin riippumattomuus.

246 SEU 4 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan on otettava huomioon Espanjan kuningaskunnan perustuslailliset edut. Koska parlamentti on yksiselitteisesti ilmaissut kannattavansa valittajien koskemattomuuden pidättämistä, kyseisessä jäsenvaltiossa vireille pantu rikosoikeudenkäynti ei vaikuta parlamentin institutionaalisiin oikeuksiin.

247 Espanjan kuningaskunta väittää, että haetun välitoimen myöntäminen kyseenalaistaisi 19.12.2019 annetussa tuomiossa Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115) vahvistetun intressivertailun. Kyseisen tuomion 91–94 kohdasta nimittäin ilmenee, että toimivaltainen kansallinen tuomioistuin voi päättää pitää voimassa jo toteutetut turvaamistoimenpiteet ja pyytää kyseessä olevien Euroopan parlamentin jäsenten koskemattomuuden pidättämistä. Tässä yhteydessä on katsottava, että kun parlamentti on päättänyt pidättää tämän koskemattomuuden, sen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen merkitsisi kohtuutonta puuttumista lainkäytön etuun ja oikeusvaltionperiaatteeseen sellaisten tekojen vuoksi, jotka ovat selvästi tapahtuneet ennen kuin valittajat valittiin Euroopan parlamenttiin ja jotka eivät liity siihen mitenkään.

Arviointi

248 On ilmeistä, että useimmissa välitoimimenettelyissä sekä täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen hyväksymisellä että sen hylkäämisellä voi olla tietyssä määrin tiettyjä lopullisia vaikutuksia, ja välitoimista päättävän tuomarin, jonka käsiteltäväksi on saatettu täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus, tehtävänä on punnita kuhunkin mahdolliseen ratkaisuun liittyviä riskejä. Tämä merkitsee konkreettisesti sitä, että on muun muassa tutkittava, meneekö välitoimia hakeneen asianosaisen intressi siihen, että riitautetun toimen täytäntöönpanoa lykätään, kyseisen toimen välitöntä soveltamista koskevan intressin edelle. Kyseisessä tutkinnassa on määritettävä se, voitaisiinko kyseisen toimen mahdollisella kumoamisella pääasian ratkaisevassa tuomioistuimessa muuttaa sen välittömän täytäntöönpanon aiheuttama tilanne, ja toisinpäin, missä määrin täytäntöönpanon lykkääminen olisi omiaan estämään riidanalaisella toimella tavoiteltujen päämäärien saavuttamisen siinä tapauksessa, että pääasian kanne hylätään (ks. vastaavasti määräys 10.1.2018, komissio v. RW, C-442/17 P(R), ei julkaistu, EU:C:2018:6, 60 kohta ja määräys 8.4.2020, komissio v. Puola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

249 Ensinnäkin haettujen välitoimien myöntämiseen liittyvästä intressistä on todettava, että kiireellisyyttä koskevan edellytyksen tarkastelusta ilmenee, että jos riidanalaisten päätösten täytäntöönpanoa ei lykätä, valittajat eivät voi enää hoitaa tehokkaasti tehtäviään Euroopan parlamentin jäseninä.

250 Tässä yhteydessä on muistutettava, että SEU 10 artiklan 1 kohdan mukaan unionin toiminta perustuu edustuksellisen demokratian periaatteeseen, joka konkretisoi SEU 2 artiklassa mainittua kansanvaltaa koskevaa arvoa. SEU 14 artiklan 3 kohdassa, jossa kyseinen periaate pannaan täytäntöön, määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenet valitaan yleisillä, välittömillä, vapailla ja salaisilla vaaleilla viiden vuoden pituiseksi toimikaudeksi (tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, 63 ja 64 kohta).

251 Tässä asiayhteydessä parlamentin jäsenille tietyn vaalikauden istuntojen koko keston ajaksi yhdenvertaisesti myönnettävien vapauksien tarkoituksena on muun muassa tarjota heille mahdollisuus suorittaa heille kuuluvat tehtävät (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, 76 ja 78 kohta).

252 Näiden vapauksien tavoite on edustuksellisen demokratian periaatteen mukaisesti myös se, että parlamentin kokoonpano heijastaa luotettavasti ja kattavasti unionin kansalaisten yleisissä välittömissä vaaleissa vapaasti tekemiä valintoja niiden henkilöiden osalta, joiden välityksellä he haluavat olla edustettuina tietyn vaalikauden ajan (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, 82 ja 83 kohta).

253 Tästä seuraa, että parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättäminen, joka tapahtuu sääntöjenvastaisesti ja johtaa siihen, että hänet otetaan kiinni tai että häntä pidetään säilössä, olisi omiaan vahingoittamaan edustuksellisen demokratian moitteetonta toimintaa unionissa.

254 Sillä seikalla, että parlamentti katsoi riidanalaisissa päätöksissä, että valittajien koskemattomuus voitiin pidättää, ei voida osoittaa, ettei näiden päätösten välitön soveltaminen olisi esteenä kyseisen toimielimen asianmukaiselle toiminnalle, kun otetaan huomioon yhtäältä se, että pääasian kanteen kohteena on näiden päätösten laillisuuden arviointi, ja toisaalta se, että kyseinen kanne perustuu ainakin yhteen kanneperusteeseen, jolta ensi näkemältä ei puutu vakavasti otettavaa perustaa.

255 Asiassa merkityksellisten intressien vertailussa ei sitä vastoin ole otettava huomioon kantajien henkilökohtaisen vapauden ja liikkumisvapauden turvaamista koskevaa intressiä, koska – kuten tämän määräyksen 149 kohdassa on muistutettu – parlamentin jäsen, jonka osalta on tehty hänen koskemattomuutensa pidättämistä koskeva päätös, voi tehokkaasti vedota vain siihen, että tällä päätöksellä paitsi loukataan hänen oikeuttaan hoitaa vapaasti edustajantointaan myös haitataan parlamentin moitteetonta toimintaa.

256 Riidanalaisten päätösten välittömään soveltamiseen liittyvästä intressistä on toiseksi korostettava, että näiden päätösten täytäntöönpanon lykkääminen on omiaan estämään Espanjan viranomaisten valittajia vastaan aloittaman oikeuskäsittelyn jatkumisen estämällä valittajien luovuttamisen näille viranomaisille.

257 Toisin kuin parlamentti väittää, tätä välitöntä soveltamista ei kuitenkaan edellytetä SEU 4 artiklan 2 kohdan noudattamisen varmistamiseksi, koska parlamentaarisella koskemattomuudella ei millään tavoin kyseenalaisteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta ryhtyä syytetoimenpiteisiin niiden oikeusjärjestyksessä määritellyissä puitteissa vaan sillä vain varmistetaan tasapaino tämän mahdollisuuden ja SEU 10 artiklan 1 kohdassa vahvistetun edustuksellisen demokratian periaatteen välillä.

258 Kolmanneksi pääasian kanteen tutkimisesta seuraavan tilanteen osalta on todettava, että riidanalaisten päätösten mahdollinen kumoaminen ei ole omiaan muuttamaan tilannetta, joka niiden välittömästä täytäntöönpanosta aiheutuu, koska tämä kumoaminen tapahtuisi liian myöhään, jotta sillä estettäisiin se, että asianomaisia parlamentin jäseniä on estetty hoitamasta täysimääräisesti tehtäviään toimikautensa merkittävän osan aikana.

259 Lisäksi siinä tapauksessa, että valittajat olisi luovutettu Espanjan viranomaisille, heidän unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaan perustuvan koskemattomuutensa myöhemmällä palauttamisella ei olisi mitään konkreettista vaikutusta, koska valittajat eivät nauti sitä Espanjan alueella.

260 Sitä vastoin siinä tapauksessa, että pääasian kanne lopulta hylätään, asiakirja-aineistosta ei ilmene, että riidanalaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämisestä johtuva viivästys valittajia vastaan vireille pannussa rikosoikeudenkäynnissä olisi omiaan estämään tämän menettelyn loppuun saattamisen.

261 On myös korostettava, että mainittu menettely on ollut vireillä vuodesta 2017 lähtien ja että Espanjan kuningaskunta ei ole kiistänyt valittajien väitettä, jonka mukaan menettelyn kesto johtuu osittain siitä, että heitä koskevat aiemmat eurooppalaiset pidätysmääräykset on peruutettu kahteen otteeseen ja että uusien eurooppalaisten pidätysmääräysten antamisessa kesti kauan.

262 Lisäksi koska haettujen välitoimien myöntäminen merkitsisi vain valittajien parlamentaarisen koskemattomuuden palauttamista väliaikaisesti, se merkitsisi viime kädessä vain sitä, että useita vuosia vallinnut tilanne säilytettäisiin rajoitetun ajan (ks. analogisesti määräys 2.3.2016, Evonik Degussa v. komissio, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, 114 kohta).

263 Kaikki nämä seikat huomioon ottaen intressivertailu puoltaa valittajien hakemien välitoimien myöntämistä.

264 Näin ollen riidanalaisten päätösten täytäntöönpanoa on lykättävä.

Oikeudenkäyntikulut

265 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaisesti silloin, kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin antaa itse lopullisen ratkaisun, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

266 Muutoksenhakumenettelyyn liittyvistä oikeudenkäyntikuluista on muistutettava, että kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdassa, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Parlamentti ja Espanjan kuningaskunta ovat hävinneet asian, mutta valittajat eivät ole vaatineet niiden velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikuluja. Näin ollen kukin asianosainen vastaa muutoksenhakumenettelyyn liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

267 Espanjan kuningaskunnan tekemän vastavalituksen oikeudenkäyntikuluista on todettava, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 142 artiklassa, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn työjärjestyksen 184 artiklan nojalla, määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, unionin tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan. Koska käsiteltävässä asiassa lausunnon antamisen raukeaminen vastavalituksesta on seurausta valituksenalaisen määräyksen kumoamisesta valittajien tekemän valituksen johdosta, on päätettävä, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet liitännäisvalituksen käsittelystä.

268 Ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä yhtäältä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 137 artiklan, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaisesti, että parlamentin ja valittajien oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

269 Toisaalta saman työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen Espanjan kuningaskunta, joka oli väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa, vastaa ensimmäisen oikeusasteen menettelyyn liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuimen varapresidentti on määrännyt seuraavaa:

1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 30.7.2021 antama määräys Puigdemont i Casamajó ym. vastaan parlamentti (T-272/21 R, ei julkaistu, EU:T:2021:497) kumotaan.**

2) **Carles Puigdemont i Casamajón, Antoni Comín i Oliveresin ja Clara Ponsatí i Obiolsin koskemattomuuden pidättämistä koskevista pyynnöistä 9.3.2021 tehtyjen päätösten P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 ja P9_TA(2021)0061 täytäntöönpanoa lykätään.**

3) **Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliveres, Clara Ponsatí i Obiols ja Euroopan parlamentti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhakumenettelyssä.**

4) **Carles Puigdemont i Casamajólle, Antoni Comín i Oliveresille, Clara Ponsatí i Obiolsille ja Euroopan parlamentille ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

5) **Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa.**

Allekirjoitukset